

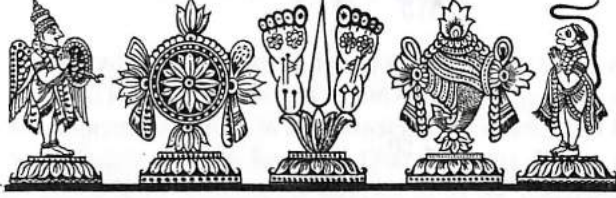
ಶ್ರೀಗೌಡಾಕಲ್ಯಾಣದರ್

(ಶ್ರೀಗೌಡಾಕಲ್ಯಾಣಮ್)

॥ ಶ್ರೀಃ ॥

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮ್

(ಶ್ರೀಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮ್)

With Complements
To Sri. Gagan.

M. R. Rameshji
23/9/2011

Ayee Narasimhan

Jananyacharya Indological Research Foundation

116, Sreesanudasa Nilayam, 15th Cross, AECS Layout,
Sanjaynagar, RMV 2nd Stage, Bengaluru- 560 094 , India.

Hand Phone : 098450 13393 email : ayeenarasimhan@gmail.com,
www.srivaishnavan.com

Sri Andal Kalvanam - A poetry of hymns describing the marriage of the Dravidian Saint Sri Andal. Kannada translation provided by Dr.M.N.Ramanuja.

Edition - 2010

Pages ix + 50

Price : INR 70/-
USD 3

Copies available at : **Jananyacharya Indological Research Foundation**
116, Sreesanudasa Nilayam, 15th Cross,
AECS Layout, Sanjaynagar, RMV 2nd Stage,
Bengaluru- 560 094 , India.
Hand Phone : 098450 13393
email : ayeenarasimhan@gmail.com

Printed at : **M/s. Sri Srinidhi Printer**
3732, 1st Main Road,
Gayatrinagar,
Bengaluru - 560 021
Ph : 98447 57752

FOREWORD

Sri

Srimathe Ramanujaya Namaha

The basis of any study related to the spiritual science is the three realities the Tattva, Hita and the Purusartha. The Tattva and Hita according to Srivaishnava doctrine is the Supreme Brahman or the Purusottama himself. The Purusartha being diverse is described in the Sastras as Dharma, Artha, Kama and Moksa and Moksa(Kainkarya to Brahman) is referred to as the parama Purusartha being the supreme goal desired by Souls. Thiruvarangatamudanar chants in his Ramanuja Nootrandadi referring to Sri Ramanuja quoting Kama to be more superior than the other Purusarthas.

*sEmanalveeDum poruLum darumamum * SeeriyanaI
kAmamum enrivai nAngenbar * nAnginum kaNNaNukkeI
AmadukAmam aramporuL veeDidarkku enruraittAn
vAmanan Seelan* irAmAnusan inda maNmisiyE ||*

Ramanuja Nootrandadi. 40

Tirumangai Azhwar (Periya Tirumadal 10,11) says '*ammaraitAn mannum aram poruLinbam veeDenru ulahil nanneri mEmabaTTana nAngure*'— these are the four Purusarthas as revealed in the Sastras, of these Kama means Bagavat Kama—perinbam. The worldly desires are called cittrinbam as they are alpa and asthira. So they don't desired to be called Purusarthas. "*kaNNaNukke AmadukAmam*"(R.Nootrandadi.40)—Kama is to be eschewed if it is towards worldly vishayas, but here Kama is towards Kannapirran. Bagavadvishaya Kama is approved by Sastra too. Azhwar's Sree sooktis confirm that this Kama leads to Bhakti which they enjoined with God.

The other three Purusarthas—Dharma, Artha and Moksha depend on Kama alone. (Bagavat Kama alone is pradhana Purusartha (primary). Tirumangai Azhwar(Periya Tirumadal 37,38) says '*kAmattin mannum vazhi muraiyE niTTtrum nAm*', Dharma and Artha are not independent since the result of both is only Kama, hence they are paratah Purusartha, Moksha is swatah Purusartha but it also aims at Bagavadanubava (which is what we call Kama). Hence Kama alone is pradhana Purusartha.

This when explored shows that the mystic or the devotional mysticism of the Dravidian Saints and Poorvacharyas in the Srivaishnava lineage expounding Bhakti or Bhagavat prema as the essence leads to His Kainkaryas. This mysticism further matures to Bridal mysticism – with Lord being the only Purusa and all the Souls equated to women, hence the Lord is the true husband to all the souls- more so referred as an immediate communion between the human soul and the Soul of the world. The Bhakti schools fully expose mystic bliss explaining the devotional dedication and the intuitive awakening of the Azhwars clearly elaborating this bridal mysticism sharing their experiences in the form of their outpourings - the Nalayira Divya Prabhandham. Periazhwar, father of Andal exposed his mystic experiences in his Periazhwar Thirumozhi and this had profound impact on his daughter Andal. The result of this was the composition of her two Prabhandhams Thiruppavai and Nacchiar Thirumozhi.

The profound experiences and an intrinsic urgency to communicate makes mystics with their rich experiences of union with God strive hard to record them in the form of hymns sacred to the community in the lineage. The divine ecstasy provides them an opportunity to re-live their supreme moments, this union or the wedlock forms the fruitfulness of the soul. These features of bridal mysticism can be found in the impassioned outbursts of Saint Andal whose femininity made her unique against the other Azhwar Saints. Andal in her Nacchiar Thirumozhi(1.5) pleads in Samslesa and vislesa to the God of love to unite her with God. Her adoration to her Lord ripens to prema or Bhakti and pleads for immediate union with Him.

One unique feature in the Epistemology of Srivaishnavism is the acceptance of Nalayira Divya Prabhandham of the Dravidian Saints or the Azhwars as a valid and indisputable pramana equal to the Vedas. Parasara Bhattar, Acharya who lived in the period of Ramanuja refers to this Tamil Veda as “**Dravidee Brahmasamhitaa**”, Vedanta Desikar quotes in his Dramidopanishad Tatparya Ratnavazhi that Thiruvoymozhi of Swami Nammathwar as “**Samhitaasaarvabhoomee**” and “**Sarvaarthasaakha**” – Emperor of the Samhita and Veda Sakha for all. The Churnika of Azhagiya Manavala Perumal Nayanar in Acharya Hrudayam “**Idu kondu sutra vaakyangalai urungaviduvar**” further establishes the status Thiruvoymozhi held, for Sri Ramanuja referred these compositions while commenting on the Brahma Sutras bridging the union of Dravidian and Samskrit Vedanta.

This brings in a strong foot print of the Dravidian literature in the list of the Veda Vedanta literature. This present text 'Sri Goda Kalyanam' is the literature in Samskrit expounding the bridal mysticism of a Dravidian Saint Andal whose urge to union with God resulted in her celebrating the wedding with the Lord of Srirangam Sri Ranganatha. The Swayamvara of Andal and her desire to union is established in this text supplemented by the tenets of Bridal mysticism and this ritual time and again celebrated is an occasion to re-live the experiences of Andal. The work confers all the four Purusarthas desired by souls and this work I believe should add to the collection of the Srivaishnava texts at large. This text is not a abstract creation but a composition extracted from texts of Poorvacharyas like Prapannamrutha, Divya Suri Charitha and others with pearls like Slokas decorated into a garland. I do sincerely hope this book will find its way to those who admire Indian philosophy and the tenets of Sri Ramanujacharya.

It is my binding duty to thank all those responsible for this publication. It is my immediate duty to thank Sri.M.N.Ramanuja whose vast experience in the Dravidian and Samskrit literature has been reflected in his lucid translation. I thank him for his liberal support for otherwise this work would not have been possible. I should thank Smt Kanakavalli who inspired me to take up this publication. It gives me immense pleasure to thank Sri U. Ve. Areyar Srirama Sharma for his introduction. I should sincerely thank the dedicated community of Srivaishnavas who made this print edition possible - Sri.N.Rangarajan, Sri.J.Srinivasan and Sri.A.Rangaswamy Iyengar who voluntarily provided financial assistance and encouraged this publication. Lastly my sincere thanks to Sri Ravi of Srinidhi Printers in taking this forward through the press .

For and behalf of Jananyacharya Indological Research Foundation
Ayee Narasimha Sreesanudasan

||ಶ್ರೀ||

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕಲ್ಯಾಣಂ ಎಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯ ಎಂದರ್ಥ. ಶ್ರೀ ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀ ಇಬ್ಬರೂ ಸಮನಾದವರೆಂದು ಮಾನವರ ಮೂಲಪುರುಷ ಮನು ತಿಳಿಸಿರುವ ಮಾತು. "ಸ್ತ್ರೀಯಃ ಶ್ರಿಯಶ್ಚ ಗೇಹೇಷು ನ ವಿಶೇಷೋಽಸ್ಮಿ ಕಶ್ಚನ" ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಸುಮಂಗಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಿದ್ದರೆ, ಮನೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದಂತೆಯೇ. ಶ್ರೀದೇವಿಯ ನೆಲೆಮನೆಯಾಗುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಎಂಬುದು ಮನುವಿನ ಮಾತಿನ ಭಾವ.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡುವ ಒಂದು ಮಂಗಳಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಅದೇ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಮದುವೆ. ಇದು ವರ ವಧುಗಳ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳ ಗ್ರಾಮಗ್ರಾಮಗಳ ದೇಶದೇಶಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಕಾರಣವೂ ಆಗುವುದು.

ಸೀತಾಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಕೋಸಲ ವಿದೇಹರಾಜ್ಯಗಳ ಸಂಬಂಧ ಐಕಮತ್ಯಗಳು ಭಾರತ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಏಕತೆ ಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣ ವಾದವು. ರುಕ್ಮಿಣೀಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತಗಳ ಸಂಬಂಧ ದೃಢವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಪಾಂಡ್ಯಚೋಳರಾಜ್ಯಗಳ ಐಕಮತ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಭಕ್ತರ ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಸಂಬಂಧ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು.

ಇದಿಷ್ಟೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶಬ್ದದ ಒಳ ಅರ್ಥ. ಸ್ತ್ರೀ = ಸಂಘಾತೇ ಎಂಬುದು ಈ ಶಬ್ದದ ಮೂಲಧಾತುಪಾಠ. 'ಸ್ತ್ರೀಯತೇ ಅಸ್ಯಾಂ ಗರ್ಭಃ ಕುಟುಂಬಃ ಗ್ರಾಮಃ ರಾಜ್ಯಂ ರಾಷ್ಟ್ರಂ ವಿಶ್ವಂ ಚ' ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯಂತೆ ಹೆಂಗಸಿನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವು ಸೇರಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆಯೇ ಇವಳಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ರಾಜ್ಯ ಮುಂತಾದವೂ ಒಂದಾಗಿ ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುವುವು ಎಂದರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಎಂದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯ. ಲೌಕಿಕವಾಗಿ ಚರಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನ ಬಲ ಮುಂತಾದುವನ್ನೂ ಐಶ್ವರ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ. ಇದು ಇಹ-ಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೀತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಾಗಮ ಜಾನಪದ ಗೀತೆ ಗಾದೆ ವಚನಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ 'ಶ್ರೀ' ಎಂದೇ ಹೆಸರು. ತೈತ್ತಿರೀಯ ಆರಣ್ಯಕವು 'ಸಾ ಹಿ ಶ್ರೀರಮೃತಾ ಸತಾಂ' ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಸಜ್ಜನರ ಶಾಶ್ವತ ಮಧುರ ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲದರ ಅಧಿದೇವತೆ ಶ್ರೀದೇವಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಆಂಡಾಳ್ ಎಂಬ ಗೋದಾದೇವಿಯಾಗಿ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನೇ ವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಾಡಿ ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ಅವನ ರೂಪವೇ ಆದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನನ್ನೇ ವರಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣವತಿಯಾದಳು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಗವತ್ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ಪರಿಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಆಳ್ವಾರ್‌ಗಳೆಂಬ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರೆಲ್ಲರ ಒಂದು ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ನಿಂತಳು. ಹೀಗೆ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಸ್ತ್ರೀ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀಯಲ್ಲವೇ? ಇವಳ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಶಂಕರಮಿಳಮಾಲೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧ ಭಗವದ್ ಭಕ್ತರನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿಸುವ ಸಂಘ ಸಾಹಿತ್ಯ.

ಇಂತಹ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಗುಡಿಗುಡಿಗಳಲ್ಲೂ ನೆರವೇರಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಕಲಸನ್ಮಂಗಳಗಳೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಈ ಗೋದಾ ಕಲ್ಯಾಣಗ್ರಂಥದ ಫಲಸಂಚಯ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಕೇಳಿತಿಳಿದು ರಮ್ಯವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದವರು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅವರಿಗೆ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಆಸೇತುಹಿಮಾಚಲ ಸಕಲ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಿಗೂ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಭಟ್ಟಪರಾಶರರು. ಇವರೂ ಕೂರೇಶರ ಪುತ್ರರು, ಸರ್ವಜ್ಞರು, ಹಿರಿಯ ಯೋಗಿ, ಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕಾವ್ಯಸ್ಮೃತಿತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಅನೇಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿದವರು. ಇವರ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಷ್ಯರು ನಂಜೀಯರ್ ಎಂಬ ಮಾಧವಮುನಿಯವರು. ಇವರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಡೆಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಕೂಡಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿದ್ದ ಅಪ್ರತಿಮ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಪರಾಶರ ಭಟ್ಟರ ವಿದ್ವತ್ತಿಗೆ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. 'ಅಸ್ಮದ್ ಯತಿ' ನಮ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಎಂದು ಗುರುವಿನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ

ಪಾತ್ರರಾದವರು.

ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಂಜೀಯರಿಗೆ ಪರಾಶರ ಭಟ್ಟರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಚರಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವೇ 'ದಿವ್ಯಸೂರಿಪ್ರಭಾವದೀಪಿಕಾ'. ಇದು ಇಂದು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದರ ರೂಪಾಂತರ ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತ ಗ್ರಂಥ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತ ಬರೆದವರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಮಿರಿಲಾ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದ ಅನಂತಾರ್ಯರು. ಇವರು ರಾಮಾನುಜರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಆಂಧ್ರಪೂರ್ಣ ರೆಂಬ ವಡುಹನಂಬಿಯವರ ವಂಶದವರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರು ರಾಮಾನುಜರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಹಿಂದಿನ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಟ್ಟರು ನಂಜೀಯರವರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಸರಳ ಸುಲಭ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮಾನುಜರ ಅನಂತರ ಬಂದ ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಾಚಾರ್ಯರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯನಗರದ ರಾಜ ಅಳಿಯ ರಾಮರಾಯನ ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ವೆಂಕಟಪತಿರಾಯನ ಗುರು ಕೋಟಿಕನ್ಯಾದಾನಂ ತಾತಾಚಾರ್ಯರೆಂಬವರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮರಿಮಗ ರಂಗನಾಥಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮದ ಅನಂತಾಚಾರ್ಯರು ವೇದಾಂತಾಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ ವಡಯರ ಕಾಲದಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೌಶಿಕ ಗೋತ್ರದ ಕುಮಾಂಡೂರ್ ಇಳಯವಿಲ್ಲಿ ಅಳಸಿಂಗರಾರ್ಯರ ಪುತ್ರ ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯರಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದೀಕ್ಷೆ ರಹಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರು, ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜ ವಡಯರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೂರ್ವದವರು. ಇದಿಷ್ಟು ಇವರ ಗ್ರಂಥ ಆರಂಭ, ಅಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಇವರ ವಂಶದವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಇವರ ವಂಶದವರು ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವರು.

ಈ ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಈ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣ ಭಾಗವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಮೂಲದೊಡನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಅಂಡಾಳ್ ದೇವಿಯ ಭಕ್ತರು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದಾದ ಮತ್ತು ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಗ್ರಂಥ ಇದು.

ದೊಡ್ಡದೇವರಾಜ ವಡಯರ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ದಿವ್ಯಸೂರಿಚರಿತೆ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ದಳವಾಯಿ ದೇವರಾಜಯ್ಯ

ನಂಜರಾಜಯ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಚೆಯ ರಾಯಸದ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರೂ ವರದಾಚಾರ್ಯರೂ ನಡುಗನ್ನಡ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಂತಾರ್ಯರ ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಯ ಹೊಸ ಮುದ್ರಣಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ನಾಗಮಂಗಲದ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಅಕ್ಕಾರಕ್ಕನಿ ಸಂಪತ್ತುಮಾರಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತವನ್ನು ಸರಳ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಅನುವಾದಿಸಿರುವರು. ಇದು ತಿರುಪತಿಯ 'ಸಪ್ತಗಿರಿ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಶ್ರೀಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮ್ ಭಾಗವು ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತದಲ್ಲಿ ಅಮೃತಪುತ್ರಿಯಂತೆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯತಮವಾಗಿದೆ.

ರಾಮಾನುಜರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಗರುಡವಾಹನಪಂಡಿತರೆಂಬ ಕಾಶ್ಯಪ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕವಿಯ 'ದಿವ್ಯಸೂರಿಚರಿತೆ' ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣ ಸರ್ಗವು ಇದಕ್ಕಿಂತ ರಮಣೀಯವೂ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರಪನ್ನಾಮೃತದಂತೆಯೇ ಇದೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾದರೆ, ಭಕ್ತರಿಗೂ ರಸಿಕರಿಗೂ ರಸಭೋಜನವಾದೀತು.

ಈ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯಲು ಪ್ರೇರಿಸಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣ ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶ ಪಡಿಸಿದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದ ಪೂರ್ವಕ ನಮನಗಳು.

ಇಂತು

ಮೇಲುಕೋಟೆ
ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪೂರಂ

ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ ಅರೈಯರ್
ಶ್ರೀರಾಮಶರ್ಮಾ ರಾಮಾನುಜದಾಸ

||ಶ್ರೀಃ||

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮ್

ಶ್ರೀಶೈಲೇಶದಯಾಪಾತ್ರಂ ಧೀಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗುಣಾರ್ಣವಮ್ |
ಯತೀಂದ್ರಪ್ರವಣಂ ವಂದೇ ರಮ್ಯಜಾಮಾತರಂ ಮುನಿಮ್ ||೧||

ಶ್ರೀಶೈಲೇಶ ಎಂಬ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಅವರ ದಯೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿಯೂ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಗಳ ಸಾಗರರಾಗಿಯೂ ಯತೀಂದ್ರರಾದ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರವಣರೂ ಆದ ರಮ್ಯಜಾಮಾತೃಮುನಿಯಾದ ಮಣವಾಳಮಹಾಮುನಿಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುವೆನು.

ದೇವಸ್ಯ ಮಹಿಷೀಂ ದಿವ್ಯಾಮಾದೌ ಗೋದಾಮುಪಾಸ್ಮಹೇ |
ಯನ್ಮೌಲಿಮಾಲಿಕಾಂ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಸ್ವೀಕರೋತಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭುಃ ||೨||

ಯಾರ ಮೌಳಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂ ದೇವರೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರೋ, ದೇವರ ಆ ದಿವ್ಯ ಮಹಿಷಿಯಾದ ಗೋದೆಯನ್ನು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಸಿಸೋಣ.

ಶುಚಿಮಾಸಿ ಪಾಂಡ್ಯಭುವಿ ಪೂರ್ವಫಲ್ಲುನೀ
ಘನಭೇ ನವೀನತುಳಸೀವನಾನ್ತರಾತ್ |
ಉದಿತಾಮುದಾರಗುಣರಜ್ಜನಾಯಕ
ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭಾಂ ವಸುಮತೀಮುಪಾಸ್ಮಹೇ ||೩||

ಆಷಾಢಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಫಲ್ಲುನೀ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಲುಸಾದ ತುಳಸೀ ತೋಟದೊಳಗೆ ಉದಿಸಿದ (ಅವತರಿಸಿದ) ಉದಾರಗುಣಿಯಾದ ರಂಗನಾಯಕನ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭೆಯಾದ ಭೂದೇವಿಯನ್ನು ಉಪಾಸಿಸೋಣ.

ನೀಳಾತುಜ್ಞಸ್ತನಗಿರಿತಟೀ ಸುಪ್ತಮುದ್ಬೋಧ್ಯ ಕೃಷ್ಣಮ್ |
 ಪಾರಾಥ್ಯಂ ಸ್ವಂ ಶ್ರುತಿಶತಶಿರಸ್ಸಿದ್ಧಮಧ್ಯಾಪಯಂತೀ ||
 ಸ್ವೋಚ್ಛಿಷ್ಠಾಯಾಂ ಸ್ತಜಿನಿಗಳಿತಂ ಯಾ ಬಲಾತ್ಕೃತ್ಯ ಭುಜ್ಜ್ಞೀ
 ಗೋದಾ ತಸ್ಯೈ ನಮ ಇದಮಿದಂ ಭೂಯ ಏವಾಸ್ತುಭೂಯಃ || ೪ ||

ನೀಳಾದೇವಿಯ ತುಂಗವಾದ ಸ್ತನಗಿರಿಗಳ ತಟದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ನೂರಾರು ವೇದಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ತನ್ನ ಪಾರಾಥ್ಯ (ಕೃಷ್ಣನಿಗಾಗಿಯೇ ಇರುವಿಕೆ-ಪಾರತಂತ್ರ)ವನ್ನು ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತ, ತಾನು ಮುಡಿದು ಉಚ್ಚಿಷ್ಟವಾದ ಮಾಲೆಯಿಂದಲೇ ಬಂಧಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ಭೋಗಿಸುವ ಆ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ಇದೋ ನಮನವು, ಇದೋ ನಮನವು, ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆಯೂ ನಮನವಿರಲಿ.

ವೈಕುಣ್ಣೇ ತು ಪರೇ ಲೋಕೇ ಭಗವಾನ್ ಪರಮಃ ಪುಮಾನ್
 ಆಸ್ಮೇ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ಚ ಭೂಮ್ಯಾ ಚ ಭಕ್ತೈರ್ಭಾಗವತೈಸ್ಸಹ ||೫||

ಪರಲೋಕವಾದ ವೈಕುಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಪರಮಪುರುಷನು ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿ ಭೂದೇವಿಯ ರೊಡಗೂಡಿ ಭಕ್ತರಿಂದಲೂ ಭಾಗವತರಿಂದಲೂ ಸಹಿತನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವನು.

ಅಸ್ಯೇಶಾನಾ ಹಿ ಜಗತೋ ವಿಷ್ಣುಪತ್ನೀ ಸನಾತನೀ
 ಸಾ ಕದಾಚಿಜ್ಜಗನ್ಮಾತಾ ಸದಯಾ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಭಾ ||೬||

ಅಪಾರಭವವಾರಾಶಿನಿಮಗ್ನಾನ್ ಭೃಶದುಃಖಿತಾನ್

ಬದ್ಧಾನ್ ವಿಲೋಕ್ಯ ದುಃಖೇನ ಭರ್ತಾರಮಿದಮಬ್ರವೀತ್ ||೭||

ವಿಷ್ಣುಪತ್ನಿಯು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಜಮಾನಿಯೂ ಸನಾತನಿಯೂ ಆಗಿರುವಳು. ಒಮ್ಮೆ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಭೆಯು ದಯಾಪೂರಿತಳಾಗಿ ಈ ಅಪಾರವಾದ ಭವಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅತಿದುಃಖಿತರಾದ ಬದ್ಧಜೀವಗಳನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಿತಳಾಗಿ ಪತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಇಂತೆಂದಳು.

ಯದಿ ದತ್ತಾ ತ್ವಯಾನುಜ್ಞಾ ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಣೇ ಮಮ
 ಲೀಲಾಯಾಮವತೀರ್ಯಾಹಂ ನಿತ್ಯೈಸ್ಸಿದ್ಧೈಸ್ಸಹೇಶ್ವರ |

ತ್ವದಂಖಿಪದ್ಮಾಭಿಮುಖಾನ್ ಕರಿಷ್ಯೇ ತ್ವತ್ಪ್ರಸಾದತಃ

ಬದ್ಧಜೀವಾನಿಮಾನ್ ಸರ್ವಾನ್ ತ್ವದಾಜ್ಞಾಪರಿಪಾಲಿನೀ ||೮||

ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೆ ಅನುಮತಿಯು ದೊರಕಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವಂಥಾವಳಾಗಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಸಿದ್ಧರೊಂದಿಗೂ ಒಡಗೂಡಿ ಆ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಬದ್ಧಜೀವಿಗಳಾದ ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ನಿನ್ನ ಅಡಿದಾವರೆಗೆ ಅಭಿಮುಖರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವೆನು.

ವಾಕ್ಯಂ ನಿಶಮ್ಯ ನಿಪುಣಂ ಹರಿರಿದ್ಧಿರಾಯಾಃ
 ಸಂಸ್ಥಾಂತ್ಯ ತತ್ರ ಸಮಯೇ ಘಟಿಸಂಭವಾಯ ||೯||
 ದತ್ತಂ ವರಂ ಹೃದಿ ನಿಧಾಯ ಜಗಜ್ಜನನೈಶ್ಚ
 ಲೋಕಾವನಾಯ ಮಹತೀಂ ಪ್ರದದಾವನುಜ್ಞಾಮ್ ||೧೦||

ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಶುಭವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಆಲಿಸಿದ ಹರಿಯು, ಆ ಮೊದಲು ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಗೆ ಒಪ್ಪಂದದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ವರವನ್ನು ನೆನೆಸಿ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜಗಜ್ಜನನಿಗೆ ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಮಹತ್ತಾದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದನು.

ವನಮಾಲಾಂ ವೈಜಯಂತೀಂ ತಥಾ ಪೞ್ಚಾಯುಧಾನಿ ಚ
 ಶ್ರೀವತ್ಸಂ ಕೌಸ್ತುಭಂ ಚೈವ ಸೇನೇಶವಿಹಗೇಶ್ವರೌ ||೧೧||
 ಅನಂತಪ್ರಮುಖಾನ್ ಸರ್ವಾನ್ ಸಮಾದಾಯಾಜ್ಞಯಾ ಹರೇಃ
 ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥಾಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಭೂಷಾಂ ಮನೋ ದಧೌ||೧೨||

ವೈಜಯಂತಿ ಎಂಬ ವನಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಪಂಚಾಯುಧಗಳನ್ನು, ಶ್ರೀವತ್ಸ ವೆಂಬ ಮಚ್ಚೆಯನ್ನು, ಕೌಸ್ತುಭವೆಂಬ ಮಣಿಯನ್ನು ಸೇನಾಪತಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇನರನ್ನು ವೈನತೇಯ ಅನಂತ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಎಲ್ಲ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವತರಿಸಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಅಥ ಮೇ ಕರ್ಷತಃ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಲಾಂಗಲಾದುತ್ತಿತಾ ಮಯಾ
 ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಶೋಧಯತಾ ಲಬ್ಧಾ ನಾಮ್ನಾ ಸೀತೇತಿ ವಿಶ್ರುತಾ||೧೩||
 ಭೂತಲಾದುತ್ತಿತಾ ಸಾ ತು ವ್ಯವರ್ಧತ ಮಮಾತ್ಮಜಾ
 ಏವಂ ಜನಕರಾಜೇನ ಸೀತಾಯಾ ಜನ್ಮ ಭಾಷಿತಮ್ ||೧೪||

ನಾನು ಯಜ್ಞಭೂಮಿಗಾಗಿ ಶೋಧಿಸಲು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕೃಷಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಹೊರಬಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಸೀತೆಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಳು. ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಮಗಳಂತೆ ಬೆಳೆಸಿದೆನು. ಹೀಗೆಂದು ಸೀತೆಯ ಜನ್ಮವು ಜನಕ ಮಹಾರಾಜನಿಂದ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ತಥೈವ ಗೋದಾ ತುಲಸೀವನಭೂಮೌ ತಥಾಜನಿ

ತಸ್ಮಿನ್ ಖನಿತ್ರವಕ್ರೇಣ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೇ ಮಹಾತ್ಮನಿ

||೧೧೫||

ತುಲಸೀವೃಕ್ಷಮೂಲಸ್ಯ ಖನನಂ ಚ ಪ್ರಕುರ್ವತಿ

ತಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ವಿಸ್ಮಯಾದ್ಬಾಲಾಂ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಃ ಪ್ರಹರ್ಷಿತಃ||೧೧೬||

ಆದಾಯ ಗೃಹವಾಗಮ್ಯ ಗೋದಾಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವಪುತ್ರಿಕಾಮ್

ಗೋದೇತಿ ನಾಮಕರಣಂ ಚಕಾರ ದುಹಿತುಸ್ತದಾ

||೧೧೭||

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು ಪಿಕಾಸಿಯಿಂದ ತುಳಸೀ ವೃಕ್ಷದ ಮೂಲವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ತುಳಸೀವನದಲ್ಲಿ ಗೋದಾ ದೇವಿಯು ಜನಿಸಿದಳು. ಆ ಬಾಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಿತನಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು ಪ್ರಹರ್ಷಿತನಾಗಿ, ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ತನ್ನ ಮಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಗೋದೆಯೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದನು.

ಸಿದ್ಧಾಂತಾಂ ಶರದಾಂ ಕಲಾವಪಗಮೇ ವರ್ಷೇ ನಳಾಖ್ಯೇ ರವೌ

ಯಾತೇ ಕರ್ಕಟಕಂ ವಿಧಾವೃಪಚಿತೇ ಷಷ್ಠೇಽಹನಿ ಶ್ರೀಮತಿ |

ನಕ್ಷತ್ರೇಽರ್ಯಮದೈವತೇ ಕ್ಷಿತಿಭುವೋ ವಾರೇ ಚತುರ್ಥಾಂ ತಿಥೌ

ಗೋದಾ ಪ್ರಾದುರಭೂದಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮಾ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಾತ್ಮಜಾ ||೧೧೮||

ಕಲಿಯುಗದ ತೊಮ್ಮತ್ತೇಳನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಳಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಕಟಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಆರನೆಯ ತೇದಿಯಂದು ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ಥೀ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ, ಅರ್ಯಮ ದೈವತವಾದ ಪೂರ್ವಫಲ್ಗುನೀ (ಪುಬ್ಬ) ತಾರೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವಾರದಂದು ಅಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮೆಯಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯು ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಾತ್ಮಜೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು.

ಲಾಲಿತಾ ಪೋಷಿತಾ ನಿತ್ಯಂ ಪಿತೃಭ್ಯಾಂ ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕಮ್

ವವೃಥೇ ಬಾಲಿಕಾ ಗೋದಾ ಪಿತ್ರೋರಾನಂದಾಯಿನೀ ||೧೧೯||

ಬಾಲ್ಯಾತ್ಪೃಥ್ವತಿ ಸುಸ್ವಿಗ್ಧಾ ಸದಾಚಾರಸಮಾಶ್ರಯಾ

ವೈರಾಗ್ಯಜ್ಞಾನಭಕ್ತೀನಾಂ ಸೀಮಾಭೂಮಿಬರ್ಭೂವ ಸಾ ||೧೨೦||

ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಲಾಲನೆ ಪೋಷಣೆ ಆರೈಕೆಗಳಿಂದ ಬಾಲಿಕೆಯಾದ ಗೋದೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಆನಂದದಾಯಿನಿಯಾದಳು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ, ಗೋದೆಯು ಸ್ನೇಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸದಾಬಾರಾನುಷ್ಠಾನವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೈರಾಗ್ಯಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿಗಳ ಸೀಮಾಭೂಮಿಯಾದಳು.

ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯಾ ಬಾಲಾ ತಸ್ಯ ತಾಃ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕಾಃ

ಜನಕಾಜ್ಞಾತವೃತ್ತಾನ್ತಾ ಸಾ ಧಮ್ಮಿಲ್ಲೇ ದಧೌ ರಹಃ ||೨೧||

ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಆ ಬಾಲೆಯು ತಂದೆಯು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಇಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಕದಾಚಿದ್ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋಽಥ ಗೋದಾಯಾಸ್ತದ್ವಿಚೇಷ್ಟಿತಮ್

ವಿಲೋಕ್ಯ ಭೀತೋಽಪ್ಯಕೃತಕೋಪೋ ದುಹಿತೃವತ್ಸಲಃ ||೨೨||

ಒಂದು ಸಲ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ತಾವು ದೇವರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಗೋದೆಯು ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಮಗಳ ಮೇಲಿನ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳದೆ ಆ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ತಾಸ್ತತೋ ವಿಷ್ಣವೇ ತತ್ರ ನಾರ್ಪಯಾಮಾಸ ಮಾಲಿಕಾಃ

ಸ್ವಪ್ನೇ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನ್ ಭಟ್ಟನಾಥಂ ವಚೋಽಬ್ರವೀತ್ ||೨೩||

ಗೋದಯೈವ ಧೃತಾ ಮಾಲಾಸ್ಸುಗನ್ಧಾ ಮೇ ಹೃತಿಪ್ರಿಯಾಃ

ಧೃತಪೂರ್ವಾಸ್ತಯೈವೈತಾ ಮಾಲಿಕಾಸ್ಸವ್ಯಗರ್ಪಯ ||೨೪||

ಆಗ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಬಂದು, ಭಟ್ಟನಾಥನಿಗೆ ಇಂತೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಗೋದೆಯು ಮುಡಿದುಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಮಾಲೆಗಳೇ ನನಗೆ ಅತಿಸುಗಂಧವೂ ಅತಿಪ್ರಿಯವೂ ಆಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನೇ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸು ಎಂದು.

ಆಮುಕ್ತಮಾಲ್ಯದಾ ನಾಮ ತಸ್ಯಾಸ್ತೇನಾಭವದ್ಭುವಿ

ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಯಸ್ತಸ್ಯಾ ಗುಣಾ ವವೃಧಿರೇಽಧಿಕಮ್ ||೨೫||

ವಿಸ್ಮಯಪಟ್ಟು ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾ ವಹಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದಲೇ ಗೋದೆಗೆ ಆಮುಕ್ತಮಾಲ್ಯದಾ ಶೂಡಿಕೊಂಡುತ್ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂದು

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಾದಿ
ಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸಿದವು.

**ಪತಿಸಂಯೋಗಸುಲಭಂ ಗೋದಾಯಾ ಯದ್ವಯಶ್ಯುಭಮ್
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತದಾ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಃ ಚಿಂತಾಮಾಪ ದುರತ್ಯಯಾಮ್ ||೨೬||**

ಗೋದೆಯು ಬೆಳೆದು ಕನ್ಯೆಯಾದಾಗ, ಪತಿ ಸಂಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಶುಭ
ವಯಸ್ಸು ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಿಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದ ಚಿಂತೆಯು
ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

**ತಂ ವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣಂ ವಿಲೋಕ್ಯ ಪಿತರಂ ತದಾ
ವ್ಯಾಜಹಾರ ಶುಭಂ ವಾಕ್ಯಂ ಗೋದಾದೇವೀ ಹರಿಪ್ರಿಯಾ ||೨೭||
ಭಗವಂತಂ ವಿನಾ ನಾನ್ಯಂ ವೃಣೇಽಭೀಷ್ಟಂ ಪಿತಸ್ಸತಿ
ಮಾ ಶೋಕಂ ಕುರು ಧರ್ಮಜ್ಞ ಮದರ್ಥಂ ರಕ್ಷಕೋ ಹರಿಃ ||೨೮||**

ಹಾಗೆ ವ್ಯಾಕುಲಚಿತ್ತರಾದ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹರಿಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಗೋದೆಯು
ಒಂದು ಶುಭವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ತಂದೆಯೇ! ನಾನು ಭಗವಂತನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾರನ್ನೂ ಅಭೀಷ್ಟವಾಗಿ ವರಿಸುವುದಿಲ್ಲವು. ಹೇ ಧರ್ಮಜ್ಞ! ನೀನು
ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ! ರಕ್ಷಕನಾದ ಹರಿಯು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವನು.

**ತಚ್ಚೃತ್ವಾ ವಚನಂ ತಸ್ಯಾಸ್ತನ್ತಷ್ಟೋ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಕಃ
ಗೋದಾಂ ವಿಲೋಕ್ಯಾದ್ರದೃಶಾ ವ್ಯಾಜಹಾರ ಶುಭಂ ವಚಃ ||೨೯||**

ಆ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತುಷ್ಟರಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಗೋದೆಯನ್ನು ಬಾಷ್ಟ
ಪೂರಿತ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತ ಒಂದು ಶುಭವಾದ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

**ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಂ ಧಾಮ್ನಾಮಸ್ತೃರ್ಚಾರೂಪಿಣೋ ಹರೇಃ
ಭುವಿ ಯದ್ವೈಭವಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಪುಂಸಾಂ ಮುಕ್ತಿಃ ಕರೇ ಸ್ಥಿತಾ ||೩೦||**

ಅರ್ಚಾರೂಪಿಯಾದ ಹರಿಯು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೋತ್ತರ ಶತ
ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಅವನ ವೈಭವವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ
ಮುಕ್ತಿಯು ಕರಸ್ಥಿತವಾಗುವುದು.

ವಿಷ್ಣುನಾಮಪದಾನ್ಯೇವಂ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೇ ವಿವೃಣ್ವತಿ
ಮಧುರಾಧೀಶಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ವೃತ್ತಂ ಶ್ರುತ್ವಾತಿಹರ್ಷಿತಾ ||೩೧||

ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ
ವಿವರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧುರಾಧೀಶನಾದ ಕೃಷ್ಣನ ವೃತ್ತವನ್ನು ಕೇಳಿ ಗೋದೆಯು
ಅತಿಹರ್ಷಿತಳಾದಳು.

ತತಸ್ಸುಂದರರಾಜಸ್ಯ ಚರಿತಂ ಶೃಣ್ವತೀ ಮುದಾ
ಉದಾರಪುಲಕಾಂಕೂರಮುವಾಹ ಸುತನುಸ್ತನೌ ||೩೨||

ಮೇಲೆ ನಾಗಪಟ್ಟಿನದ ಸುಂದರರಾಜನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ
ಅವಳ ತನುವೆಲ್ಲಾ ರೋಮಾಂಚವಾಯಿತು.

ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಪತೇರ್ವಿಷ್ಣೋಃ ಕಥಾಕರ್ಣನಕರ್ಮಣಾ
ರಮಣೀಯೇಮುಖೇ ತಸ್ಯಾಃ ವಿಕಾಸೋಽಭೂದ್ವಿಜ್ಯಂಭಿತಃ||೩೩||

ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಪತಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವಳ ರಮಣೀಯ ಮುಖವು
ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಜ್ಯಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿಕಾಸವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮತೋ ರಜ್ಜುರಾಜಸ್ಯ ಶೃಣ್ವತೀ ಮಹಿಮೋದಯಂ
ಆಧತ್ವಾವನ್ನಮಾನಂದಮರವಿಂದಲೇಕ್ಷಣಾ ||೩೪||

ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ರಂಗನಾಥನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲಂತೂ
ಅರವಿಂದದಳೇಕ್ಷಣಿಯಾದ ಗೋದೆಯು ಅಮಂದಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದಳು.

ಏವಂ ನಿಶಮ್ಯ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಹರೀಣಾಂ ವೈಭವಂ ತದಾ
ಭಟ್ಟನಾಥಮುಖಾತ್ಸರ್ವಂ ಗೋದಾನಂದಮವಾಪ ಸಾ ||೩೫||

ಹೀಗೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಗಳ ವೈಭವವನ್ನು ಭಟ್ಟನಾಥರ ಮುಖದಿಂದ ಕೇಳಿ
ಗೋದೆಯು ಮಹದಾನಂದತುಂದಿಲಳಾದಳು.

ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತಸ್ಥಾನಸ್ಥಿತಾರ್ಚಾರೂಪಿಣಸ್ತದಾ
ತಾ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಯಸ್ಸರ್ವಾ ಭಟ್ಟನಾಥೇನ ಸಂಸ್ತುತಾಃ ||೩೬||

ಅಷ್ಟೋತ್ತರಶತ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿರಾಜಮಾನರಾದ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಭಟ್ಟನಾಥರು ಸ್ತುತಿಸಿದರು.

ಗೋದಾ ಸ್ವಯಂವರೇ ಶೀಘ್ರಂ ಗೋದೋದ್ವಾಹಾಭಿಕಾಂಕ್ಷಿಣಃ
ಸ್ವಕೀಯದಿವ್ಯಲಾವಣ್ಯಯಸೌವನಾದ್ಯಭಿಸಂಯುತಾಃ ||೩೭||

ಶ್ರೀರಂಜ್ಞೇಶಾದಯೋ ದೇವಾ ಧನ್ವಿಮಂಜುಲಮಾಗತಾಃ
ರಂಜ್ಞೇಶಾದೀಂಸ್ತತಸ್ಸರ್ವಾನ್ ಗೋದಾದೇವೀ ವಿಲೋಕ್ಯ ತಾನ್ |೩೮|

ಶ್ರೀರಂಜೇಶಾದಿಯಾಗಿ ಆ ೧೦೮ ದೇವರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಲಾವಣ್ಯಯಸೌವನಾದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಗೋದಾ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಗೋದೇಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣೋತ್ಸುಕರಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

ತನ್ಮಧ್ಯೇ ಸುಮಹಾತ್ಮಾನಂ ತಂ ವಿಲೋಕ್ಯ ಮಹಾಜಸಮ್
ರಂಜ್ಞೇಶಂ ಸುಂದರವರಂ ವರಯಾಮಾಸ ಸುಂದರೀ ||೩೯||

ರಂಜೇಶಾದಿಯಾಗಿ ಸಮಾಸೀನರಾಗಿರುವ ಆ ದೇವರುಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಸುಂದರಿಯಾದ ಗೋದೇಯು ಸುಮಹಾತ್ಮನೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯೂ ಸುಂದರನೂ ಆದ ರಂಜೇಶನನ್ನೇ ಮನಸಾರೆ ವರಿಸಿದಳು.

ಭಟ್ಟನಾಥೇನ ಹರಯಃ ತೇನ ಸಂಪೂಜಿತಾಸ್ತತಃ
ಸಂಪ್ರೇಷಿತಾಶ್ಚ ತೇ ಸರ್ವೇ ಸ್ವಂ ಸ್ವಂ ಸ್ಥಾನಂ ಪ್ರಪೇದಿರೇ||೪೦||

ಆಮೇಲೆ ಭಟ್ಟನಾಥರಿಂದ ಆ ಹರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಬೀಳ್ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟು ತಂತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಸ್ವಲಾವಣ್ಯಾದಿಮಹಿಮಾಸಮ್ಪದ್ವಿಸ್ಸಾದರಂ ಮುಹುಃ
ಗೋದಾಂ ಸಮೋಹಯಿತ್ವಾಶು ರಂಜ್ಞೇಶೋ ರಂಜಮಭ್ಯಗಾತ್ ||೪೧||

ರಂಜೇಶನೂ ತನ್ನ ಲಾವಣ್ಯಮಹಿಮಾಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಾದರವಾಗಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಗೋದೇಯನ್ನು ಸಮೋಹನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಜ್ಞೇಶನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದನು.

ಗೋದಾ ರಂಜ್ಞೇಶ್ವರಂ ದೇವಂ ಮತ್ವಾ ಸ್ವಾಭಿಮತಂ ವರಮ್
ಧ್ಯಾಯಂತೀ ಸತತಂ ತಸ್ಮೌ ತಮೇವಾನನ್ಯಮಾನಸಾ ||೪೨||

ಗೋದೆಯೂ ರಂಗೇಶ್ವರನನ್ನೇ ತನಗೆ ಅಭಿಮತನಾದ ವರನೆಂದು ಪರಿಸಿ, ಅವನನ್ನೇ ಅನನ್ಯಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ಸತತವೂ ಧ್ಯಾನಿಸುವವಳಾಗಿ ನಿಂತಳು.

ರಚ್ಛೇಶಾಗಮನಾಭಾವಾತ್ನಾ ಗೋದಾ ವಿರಹಾತುರಾ
ಗೋಪಿಕಾ ಕೃಷ್ಣವಿರಹಾದ್ಯಥಾತಪ್ಯಂತ ಭೂರಿಶಃ ||೪೩||
ರಚ್ಛೇಶಲಗ್ನಹೃದಯಾ ಹ್ಯತಪ್ಯತ ದಿವಾನಿಶಮ್
ಜಿತನಿದ್ರಾ ಜಿತಾಹಾರಾ ರಾಧಿಕೇವ ಸಮಾಸ್ಥಿತಾ ||೪೪||

ರಂಗೇಶಾಗಮನವನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತ ಅವನ ಬರದಿರುವಿಕೆಯಿಂದ ಗೋದೆಯು ವಿರಹಾತುರಳಾದಳು. ಗೋಪಿಕೆಯರು ಕೃಷ್ಣವಿರಹದಿಂದ ಹೇಗೆ ಅತೀವ ಪರಿತಪಿಸಿದರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಗೋದೆಯೂ ರಂಗೇಶನಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಹೃದಯದವಳಾಗಿ ಅಹೋರಾತ್ರಿ ಪರಿತಪಿಸಿದಳು. ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ರಾಧಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಕರಿಸ ತೊಡಗಿದಳು.

ಪಿತಾ ದುಹಿತರಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋಪ್ಯತಪ್ಯತ
ರಚ್ಛೇಶೋ ಭಗವಾನ್ದೇವೋ ಗೋದಾಯಾಸ್ಸದೃಶಃ ಪತಿಃ||೪೫||

ಹೀಗಿರುವ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಂದೆಯಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರೂ ಪರಿತಪಿಸಿದರು. ರಂಗೇಶನಾದ ಭಗವಂತನು ಗೋದೆಗೆ ಸದೃಶನಾದ ಪತಿಯು.

ಕಥಂ ಮಹದಿದಂ ಕಾರ್ಯಂ ತಸ್ಯಾಸ್ತದ್ ಘಟಿತೇಽಧುನಾ
ಬ್ರಹ್ಮೇಶಸನಕಾದೀನಾಂ ಯೋಗಿನಾಮಪ್ಯಗೋಚರಃ ||೪೬||

ಅವಳ ಮಹತ್ವದ ಅಭಿಲಾಷೆಯು ಈಗ ಹೇಗೆ ನೆರವೇರುವುದೋ? ಬ್ರಹ್ಮೇಶ ಸನಕಾದಿಗಳಿಗೆ ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಅಗೋಚರನು.

ವೇದಾಂತವೇದ್ಯೋ ಭಗವಾನಯಂ ನಾರಾಯಣಃ ಪರಃ
ಅನಂತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಣನಾಯಕಶ್ಚ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ ||೪೭||

ವೇದಾಂತವೇದ್ಯನಾದ ಭಗವಂತನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ನಾರಾಯಣನು. ಅವನೋ ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನಾಯಕನಾದ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯು.

ಕ್ಷುದ್ರೋ ದಂದ್ರೋ ದುರ್ಮಾನೀ ತ್ವಹಂ ತ್ವಾರಾಮಕಾರಕಃ
ತ್ವಾಸಾವತ್ಯಂತಪಾಪಿಷ್ಠಃ ಕ್ವಚ ಶ್ರೀರಜ್ಞನಾಯಕಃ ||೪೮||

ಆದರೆ ನಾನೋ ಒಬ್ಬ ಕ್ಷುದ್ರ ದರಿದ್ರ ದುರ್ಮಾನಿಯಾದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ತೋಟಗಾರನು. ಅತ್ಯಂತ ಪಾಪಿಷ್ಠನಾದ ನಾನೆಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಂಗನಾಯಕನಾದ ಅವನೆಲ್ಲಿ?

ವರಂ ಸಮೀಚೀನತರಮಕಾಮಯತ ಮೇ ಸುತಾ

ತಯೋವೈವ್ಯಾಹಿಕಂ ಕಾರ್ಯಂ ಶ್ರೀರಜ್ಜೇಶ್ವರಗೋದಯೋಃ ||೪೯||

ನನ್ನ ಪುತ್ರಿಯು ಸಮೀಚೀನತರನಾದ ವರನನ್ನೇ ಕಾಮಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವನು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯನು. ಗೋದಾರಂಗೇಶ್ವರರ ವೈವಾಹಿಕವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು,

ಕೇನೋಪಾಯೇನ ತತ್ಸಾಧ್ಯಮಿತಿಚಿನ್ತಾಪರೋಽಭವತ್

ಪ್ರವ್ಯಾಕುಲಾಂತಃಕರಣೋ ಭಟ್ಟನಾಥಸ್ತದಾನಘಃ

||೫೦||

ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೆರವೇರಿಸುವುದೋ ಹೇಗೆ ಸಾಧಿಸುವುದೋ ಎಂದು ಭಟ್ಟನಾಥರು ಚಿಂತಾಪರರಾದರು. ಅನಘರಾದ ಭಟ್ಟನಾಥರು ಮಹಾಪ್ರಾಕುಲ ಚಿತ್ತರಾದರು.

ತಮೇವ ಶರಣಂ ಗತ್ವಾ ಸುಷ್ವಾಪಾಕೃತಭೋಜನಃ

ಸ್ವಪ್ನೇ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನ್ ಭಟ್ಟನಾಥಸ್ಯ ರಜ್ಜುರಾಟ್ ||೫೧||

ಆ ರಾತ್ರಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಉಣ್ಣದೇ, ರಂಗನಾಥನನ್ನೇ ಶರಣಹೋಗಿ ಶಯನಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಭಗವಾನ್ ರಂಗನಾಥನು ಭಟ್ಟನಾಥರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಸ ತ್ವಂ ಶ್ವಶುರ ಸರ್ವಜ್ಞ ! ಕಿಮರ್ಥಂ ಪರಿತಪ್ಯಸೇ

ತೂರ್ಣಂ ದುಹಿತರಂ ಗೋದಾಂ ಸಮಾದಾಯಾರ್ಯಾ ಸಾಂಪ್ರತಮ್ ||೫೨||

ಮಮ ರಜ್ಜುಂ ಸಮಾಯಾಹಿ ಮಹತಾ ವೈಭವೇನ ಚ

ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಶ್ಯತಾಂ ಶೀಘ್ರಂ ಗೋದಾಯಾ ದುಹಿತುಸ್ತವ ||೫೩||

ಕರಿಷ್ಯಾಮ್ಯಹಮೇವಾದ್ಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಜ್ಞಳಮ್

ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಹೇ ನನ್ನ ಶ್ವಶುರನೇ, ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿರುವೆ. ನೀನೀಗಲೇ ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿಯಾದ ಗೋದೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮಹಾ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡು. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಂಗಳವನ್ನು ನಡೆಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು.

ತತಸ್ಸಪ್ತಾತ್ಸಮುತ್ಥಾಯಂ ಭಟ್ಟನಾಥಸ್ಸವಿಸ್ಮಯಃ ||೫೪||
 ದುಹಿತ್ರೇ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತಂ ಸರ್ವಂ ಸಮ್ಯಜ್ಜಿವೇದ್ಯ ತಮ್
 ಸನ್ತುಷ್ಟೋ ನಿರ್ಭರಸ್ತಸ್ಥೌ ತಾಂ ಸುತಾಂ ಲಾಲಯಂಸ್ತದಾ ||೫೫||

ಆಗ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸವಿಸ್ಮಯನಾದ ಭಟ್ಟನಾಥನು ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಗೆ
 ಆ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಅರುಹಿ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ನಿರ್ಭರನಾಗಿ
 ಗೋದೆಯನ್ನು ಉಪಲಾಲಿಸುತ್ತ ಇದ್ದನು.

ಅತಿಪ್ರಿಯತಮಂ ಸತ್ಯಂ ತನ್ನಿಶಮ್ಯ ಪಿತುರ್ವಚಃ
 ಅಕರೋದ್ ಭಗವತ್ಪ್ರೀತ್ಯೈ ಧನುರ್ಮಾಸವ್ರತೋತ್ತಮಮ್ ||೫೬||

ಅತಿಪ್ರಿಯವೂ ಸತ್ಯವೂ ಆದ ತಂದೆಯ ವಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು
 ಭಗವತ್ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಧನುರ್ಮಾಸದ ವ್ರತವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದಳು.
 ಲೋಕ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಯತವ್ರತಳಾಗಿ ಗೋದೆಯು ವ್ರತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು.

ಸಾ ಲೋಕರಕ್ಷಣಾರ್ಥಾಯ ಗೋದಾದೇವೀ ಯತವ್ರತಾ
 ಹೇಮಂತೇ ಪ್ರಥಮೇ ಮಾಸಿ ನಂದವ್ರಜಕುಮಾರಿಕಾಃ ||೫೭||
 ಚೇರುರ್ಹವಿಷ್ಯಂ ಭುಷ್ಣಾನಾಃ ಕಾತ್ಯಾಯನ್ಯರ್ಚನವ್ರತಮ್
 ಇತಿ ಚೈವಂ ಯಥಾ ಚಕ್ರುಃ ಪ್ರಪನ್ನಾ ಗೋಪಿಕಾಸ್ತ್ರಿಯಃ ||೫೮||
 ಧನುರ್ಮಾಸವ್ರತಂ ಗೋದಾ ತಥೈವ ಭಗವತ್ಪರಾ

ಹೇಮಂತ ಋತುವಿನ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪನ್ನರಾದ ಗೋಪಸ್ತ್ರೀಯರಾದ
 ನಂದವ್ರಜಕುಮಾರಿಯರು ಹವಿಷ್ಯವಾದ ಯಜ್ಞಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಭುಜಿಸುತ್ತಾ
 ಕಾತ್ಯಾಯನ್ಯರ್ಚನವೆಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಚರಿಸಿದಂತೆ ಗೋದೆಯು ಭಗವಂತನನ್ನು
 ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಧನುರ್ಮಾಸ ವ್ರತದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು.

ಸ್ವವೇಶ್ಮನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ತಂ ಸುಂದರವರಂ ಹರಿಮ್ ||೫೯||
 ರಜ್ಜ್ಞೇಶಂ ಪೂಜಯಾಮಾಸ ವಿಧಿನಾ ನಿಯತವ್ರತಾ

ಸುಂದರವರನಾದ ಅಳಗಿಯ ಮಣವಾಳನಾದ ರಂಗೇಶನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ವಿಧಿನಿಯಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಬ್ರಾಹ್ಮೇ ಮುಹೂರ್ತೇ ಚೋತ್ಥಾಯ ರಜ್ಜ್ಞರಜ್ಜ್ಞೇತಿ ಭಾಷಣೇ ||೬೦||

ಸ್ನಾತ್ವಾ ಶುಕ್ಲಾವ್ಭರಧರಾ ಹ್ಯೂರ್ಧ್ವಪುಣ್ಡ್ರಧರಾ ಶುಭಾ
 ಪೀತಾಂಬರೇಣ ರಜ್ಜೇಶಂ ಸಮಲಂಕೃತ್ಯ ಭೂಷಣೈಃ ||೬೧||
 ಗಂಧೈಃ ಪುಷ್ಪೈಶ್ಚ ಧೂಪೈಶ್ಚ ದೀಪೈರ್ನೀರಾಜನೈಸ್ತಥಾ
 ಸಮ್ಯಕ್ಸಂಪೂಜ್ಯ ವಿಧಿವದ್ ಗೋದಾ ಹರಿಪರಾಯಣಾ ||೬೨||

ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿಯೇ ಶಯನ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ರಂಗರಂಗ ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತ
 ಸುಪ್ರಭಾತ ಮಾಡಿದಳು. ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶುಕ್ಲಾಂಬರವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರವನ್ನು
 ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶುಭವಾಗಿ ರಂಗೇಶನನ್ನು ಪೀತಾಂಬರದಿಂದಲೂ ಭೂಷಣಗಳಿಂದಲೂ
 ಅಲಂಕರಿಸಿ ಗಂಧಪುಷ್ಪ ಧೂಪದೀಪ ನೀರಾಜನಗಳಿಂದ ಗೋದೆಯು ವಿಧಿಯಂತೆ
 ಸಂಪೂಜಿಸಿದಳು.

ಮುದ್‌ಗಾನ್ಮಂ ಶರ್ಕರಾಜ್ಯಾದಿ ಸಂಪ್ಲುತಂ ಫಲಸಂಯುತಮ್
 ನೈವೇದ್ಯಂ ವಿಷ್ಣುವೇ ಸಮ್ಯಕ್ಸಮಪಾಣ್ಯತ್ಯಂತಭಕ್ತಿತಃ ||೬೩||
 ದತ್ವಾ ಕರ್ಪೂರತಾಮ್ಬೂಲಂ ನೀರಾಜನವನುತ್ತಮಮ್
 ಗಾಥಾಂ ಮನೋಹರಾಮೇಕಾಂ ಕೃತ್ವಾ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಯಾ||೬೪||
 ತಾಂ ಸಮರ್ಪ್ಯ ಚ ಪೂಜಾಂತೇ ಪುನರ್ನೀರಾಜನಂ ದದೌ

ಹರಿಪರಾಯಣೆಯಾಗಿ ಹೆಸರುಬೇಳೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ
 ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿ
 ಫಲಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿ ಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಾದಿಗಳನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ
 ನೀರಾಜನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮನೋಹರವಾದ ಒಂದು ದ್ರಾವಿಡ ಪಾಶುರವನ್ನು ರಚಿಸಿ
 ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಪುನಃ ಪೂಜಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾಜನವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಳು.

ತತಃ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಕೃತ್ವಾ ರಜ್ಜೇಶಂ ಪ್ರಣಿಪತ್ಯ ತಮ್ ||೬೫||
 ಕೃತಾಣ್ಡಲಿಪುಟಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಪ್ರಾರ್ಥಯಾಮಾಸ ನಿಶ್ಚಲಾ
 ರಂಗೇಶ ಕರುಣಾಸಿಂಧೋ ಮತ್ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂ ಕುರು ||೬೬||

ಅನಂತರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರಂಗೇಶನಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.
 ಕೈಬೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ರಂಗೇಶ!
 ಕರುಣಾಸಿಂಧೋ! ನನ್ನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೋ.

ತ್ವಾಂ ವಿನಾನ್ಯಂ ನ ಜಾನಾಮಿ ಸತ್ಯಂ ವಚ್ಚಿ ನಮೋಽಸ್ತುತೇ
 ಏವಂ ಸವ್ಪಾರ್ಥ್ಯ ಸಾ ನಿತ್ಯಂ ಸ್ವಮನೋಭೀಷ್ಟಮುತ್ತಮಮ್ ||೬೭||
 ತದೀಯಾರಾಧನಂ ಚಕ್ರೇ ಭಗವತ್ಪ್ರೀತಯೇಽನಿಶಮ್

ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನಾನು ಅರಿಯೆನು. ನಾನು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ. ಹೀಗೆಂದು ನಿತ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮನೋಭೀಷ್ಟವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಭಗವತ್ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ತದೀಯಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಭುಕ್ತ್ವೈಕವಾರಂ ನೈವೇದ್ಯಂ ಹವಿಷ್ಯಂ ನಿಯತವ್ರತಾ ||೬೮||
 ದೃಢಭಕ್ತಿಯುತಾ ಗೋದಾ ಭೂಶಯಾ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣೀ
 ರಂಗೇಶಲಗ್ನಹೃದಯಾ ರಾಧಿಕೇವ ಸಮಾಸ್ಥಿತಾ ||೬೯||

ನಿಯತವ್ರತಳಾಗಿ ಒಂದೇವೇಳೆ ನಿವೇದಿತವಾದ ಹವಿಷ್ಯಾನ್ನವನ್ನು ಭೋಜನ ಮಾಡಿ, ದೃಢಭಕ್ತಿಯುತಳಾಗಿ ಗೋದೆಯು ಬರಿಯ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿಯಾಗಿ ರಂಗೇಶನಲ್ಲೇ ನೆಟ್ಟ ಹೃದಯದವಳಾಗಿ ರಾಧಿಕೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಮಾಸಮೇಕಂ ಚರಿತ್ವೈವಮೇತದ್ವ್ರತಮನುತ್ತಮಂ
 ಸಾ ಸಮ್ಯಗನುಭೂಯಾರ್ಥಂ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತಸ್ಥಿತಮ್ ||೭೦||
 ಪ್ರಬನ್ಧದ್ವಿತಯಂ ಚಕ್ರೇ ಸರ್ವಲೋಕಾಮೃತಪ್ರದಮ್

ಹೀಗೆಯೇ ಒಂದು ಮಾಸ ಪೂರ್ತಿ ಅನುತ್ತಮವಾದ ದಿನಚರ್ಮೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದಳು. ಅವಳು ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತವನ್ನು ಸಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೂ ಅಮೃತವನ್ನು ಈಯುವ ಎರಡು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದಳು.

ದಿವ್ಯಪ್ರಬನ್ಧಸ್ತತ್ರೈಕೋ ಲಕ್ಷ್ಮೀವ್ರತಾಭಿಧೋ ಮಹಾನ್ ||೭೧||
 ಧನುರ್ಮಾರ್ಗಸೋತ್ಸವಪರಃ ತ್ರಿಂಶದ್ ಗಾಥಾವಿರಾಜಿತಃ

ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀವ್ರತವೆಂಬ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯು ಧನುರ್ಮಾರ್ಗಸ ವ್ರತೋತ್ಸವದ ಪರವಾಗಿ ಮುನ್ನತ್ತು ಹಾಡುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ವಿರಾಜಿಸುತ್ತದೆ.

ಗೋದಾಸ್ತವಾಭಿಧಸ್ತತ್ರ ದ್ವಿತೀಯಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಃ ॥೨೨॥

ತ್ರಿಚತ್ವಾರಿಂಶದಧಿಕಂ ಗಾಥಾನಾಂ ಶತಮತ್ರೈ ಹಿ

ಸಂಸ್ತುತಾನಿ ತಯಾಷ್ಟೈ ಚ ವಿಷ್ಣುಸ್ಥಾನಾನಿ ಭೂತಲೇ ॥೨೩॥

ಮತ್ತೊಂದಾದ ಎರಡನೆಯದು ಗೋದಾಸ್ತವ ಅಥವಾ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಳಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಒಂದು ನೂರಾನಲವತ್ತಮೂರು ಹಾಡುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗೋದೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಎಂಟು ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನಗಳು ಕೀರ್ತಿಪಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ರಬ್ಬಂ ಕೃಷ್ಣಪುರಂ ಚ ಧನ್ವಿನಗರಂ ಪಾಣ್ಡ್ಯೇ ವನಾದ್ರಿವರ್ಮಹಾನ್

ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿವೃಷಭೂಧರಶ್ಚ ಮಧುರಾ ನನ್ದವೃಜಶ್ಚೋತ್ತರೇ

ಅಷ್ಟೈ ತೇ ಸಮಭಿಷ್ಟುತಾ ಭಗವತಃ ಶ್ರೀಗೋದಯಾ ಭಕ್ತಿತಃ

ತಾನೇವಂ ಪ್ರತಿವಾಸರಂ ಪಠತಿ ಯಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ಸಭೂಯಾನ್ನರಃ ॥೨೪॥

ಶ್ರೀರಂಗ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರ, ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರು, ಪಾಂಡ್ಯದ ತಿರುಮಾಲಿರುಂಜೋಲೈ, ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ, ತಿರುಮಲೈ ಹಾಗೂ ಮಧುರೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದ ಗೋಕುಲವೆಂಬ ಎಂಟು ವಿಷ್ಣುವಿನ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಗೋದೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಭಿಷ್ಟುತವಾಗಿವೆ. ಯಾವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪಠಿಸುವನೋ ಅವನು ಶ್ರೀಮಂತನಾಗುವನು.

ತ್ರಿಂಶದ್ ಗಾಥಾಯುತಂ ದಿವ್ಯಂ ಪ್ರಬಂಧಂ ವಿದಧೇ ತದಾ

ತತ್ಸಮಾಪ್ತಿದಿನೇ ರಂಗನಾಯಕಸ್ಸಹಸಾ ತದಾ ॥೨೫॥

ಸ್ವಪ್ನೇ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನ್ ಗೋದಾದೇವ್ಯಾಃ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ

ವ್ಯಾಜಹಾರ ಶುಭಂ ವಾಕ್ಯಂ ಮನ್ದಸ್ಮಿತಮುಖಿಸ್ಸ ತಾಮ್ ॥೨೬॥

ಹೀಗೆಯೇ ಧನುರ್ಮಾಸದ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆತ್ತು ಹಾಡುಗಳಿರುವ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಅದು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ದಿನವೇ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯಾದ ರಂಗನಾಯಕನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖನಾಗಿ ಶುಭ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಪರಿತುಷ್ಟೋಽಸ್ಮಿ ಭದ್ರಂ ತೇ ಸ್ತೋತ್ರೇಣಾನೇನ ಬಾಲಿಕೇ
 ಅರ್ಚನೇನ ವಿಶೇಷೇಣ ಧನುರ್ಮಾಸಿ ಕೃತೇನ ಚ ||೨೭||
 ತ್ವತ್ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂ ಶೀಘ್ರಂ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ ನ ಸಂಶಯಃ
 ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಸರ್ವಭೋಗಾಂಶ್ಚ ಗೋದಾಯೈ ಪ್ರದದೌ ಹರಿಃ ||೨೮||

ನಿನಗೆ ಭದ್ರವಾಗಲಿ. ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ಹೇ ಬಾಲಿಕೆಯೇ! ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುವೆನು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಧನುರ್ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಚನೆಯಿಂದ ಪರಿತುಷ್ಟನಾಗಿರುವೆನು. ಶೀಘ್ರವೇ ನಿನ್ನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹರಿಯು ಗೋದೆಗೆ ಸರ್ವಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿದನು.

ತನ್ಮಾಸಾಂತದಿನೇ ಗೋದಾ ಸರ್ವಭೋಗಸಮನ್ವಿತಾ
 ರಂಗೇಶೇನಾಖಿಲಾನ್ ಭೋಗಾನ್ ಬುಭುಜೇ ಹರಿಣಾ ಸಹ ||೨೯||
 ಭೋಗೀತಿ ನಾಮ ತಸ್ಯಾಸೀತ್ ದಿವಸಸ್ಯ ತದಾನಘ
 ಯಸ್ಮಿನ್ನಿದಿನೇ ಸರ್ವಭೋಗಾನ್ ಶ್ರೀಗೋದಾ ಬುಭುಜೇ ತತಃ ||೩೦||

ಧನುರ್ಮಾಸದ ಸಮಾಪ್ತಿದಿನದಲ್ಲಿ ಗೋದೆಯು ಸರ್ವಭೋಗ ಸಮನ್ವಿತಳಾಗಿ ರಂಗೇಶನಾದ ಹರಿಯ ಸಮೇತವಾಗಿ ಅಖಿಲಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಭೋಗಿಯೆಂಬ ಹೆಸರುಂಟಾಯಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಆ ದಿನ ಶ್ರೀಗೋದೆಯು ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದ ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿದಳು.

ಭೂಮ್ಯಾಸ್ತಲೇ ಶಾಯಿನೀ ಸಾ ನಿರಾಹಾರಾ ಯತವ್ರತಾ
 ಧನುರ್ಮಾಸೇ ಸುಸಂಪೂಜ್ಯ ರಂಗೇಶಂ ರಾಧಿಕಾ ಯಥಾ ||೩೧||
 ತದೇಕ ಹೃದಯಾ ತಸೌ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣವಿರಹಾತುರಾ
 ತಯಾ ಸಂಪೂಜಿತಸ್ಸಮ್ಯಕ್ ಗೋದಯಾ ರಜ್ಜುರಾಟ್ ತದಾ||೩೨||
 ಧನುರ್ಮಾಸೇಽನ್ತ್ಯದಿವಸೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾಗಮದ್ಧರಿಃ
 ಗೋದಾವಿವಾಹದಿವಸಂ ತಮಿತ್ಯಾಹುರ್ಮನೀಷಿಣಃ ||೩೩||

ಅವಳು ಧನುರ್ಮಾಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿತಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗುವವಳಾಗಿ, ನಿರಾಹಾರವಾಗಿ ನಿಯತವ್ರತೆಯಾಗಿ, ರಾಧಿಕೆಯ ಹಾಗೆ ರಂಗೇಶನನ್ನು ಸಂಪೂಜಿಸಿ ಅವನಲ್ಲೇ ನೆಟ್ಟಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಿರಹಾತುರಳಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆದಳು.

ಗೋದೆಯಿಂದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪೂಜಿತನಾಗಿ ಧನುರ್ಮಾಸ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ರಂಗನಾಯಕನು ಗೋದೆಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದನು. ಆದಿನವನ್ನು ಮನೀಷಿಗಳಾದ ಭಕ್ತರು ಗೋದಾವಿವಾಹದ ದಿನವೆಂದು ಹೇಳುವರು.

**ವಿಧಾಯ ಮಜ್ಜಲಸ್ನಾನಂ ಬನ್ಧುಭಿಸ್ಸಹ ಸಾದರಮ್
ಉತ್ಸವಂ ಕಾರಯೇತ್ತತ್ರ ಸರ್ವಭೋಗಸಮೃದ್ಧಯೇ ||೮೪||**

ಆದಿನ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಂಧುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾದರವಾಗಿ ಸರ್ವಭೋಗ ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.

**ತತಸ್ವಪ್ನಾತ್ಸಮುತ್ಥಾಯ ಗೋದಾ ಸನ್ತುಷ್ಟಮಾನಸಾ
ಹಿತ್ರೇ ನಿವೇದ್ಯ ತತ್ಸರ್ವಂ ನಿಶ್ಚಲಾ ಸುಖಮಾಸ್ಥಿತಾ ||೮೫||**

ಆಗ ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಎದ್ದು ಗೋದೆಯು ಸಂತುಷ್ಟಮಾನಸಳಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಂದೆಗೆ ನಿವೇದಿಸಿ ನಿಶ್ಚಲ ಭಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಳು.

**ತತೋ ರಂಗೇಶ್ವರಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸ್ವಶ್ರೀರಂಗಾಧಿಕಾರಿಣಃ
ಇತ್ಯುವಾಚ ಪ್ರವಾಲೋಷ್ಯಸ್ಫುರದ್ಧಶನಸುಪ್ರಭಃ ||೮೬||**

ಆನಂತರ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ತನ್ನ ಶ್ರೀರಂಗದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹವಳದಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ತುಟಿಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದಂತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಂತೆಂದನು.

**ಮದೀಯೈರ್ಮಜ್ಜಿಗಳೈರ್ವಾದ್ಯೈಃ ಸಕಲೈಃ ಛತ್ರಚಾಮರೈಃ
ನವರತ್ನಮಯೀಂ ದಿವ್ಯಾಂ ಮದೀಯಾಂ ಶಿಬಿಕಾಂ ಪರಾಮ್ ||೮೭||
ಅದಾಯ ಧನ್ವಿನಗರಂ ಸಮ್ಪ್ರಾಪ್ಯಾತ್ಯನ್ತವೈಭವೈಃ
ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಸುತಾಂ ಗೋದಾಮಾನಯಧ್ವಂ ಮಮಾನ್ತಿಕಮ್ ||೮೮||**

ನನ್ನ ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳು, ಸಕಲ ಛತ್ರಚಾಮರಗಳು ನವರತ್ನಮಯವಾದ ನನ್ನ ಆ ದಿವ್ಯವಾದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ರೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನ ಮಗಳಾದ ಗೋದೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ತನ್ನಿರಿ, ಎಂದು.

ಅಜ್ಞೇಕೃತ್ಯಾಞ್ಜಾಸಾ ಸರ್ವೇ ರಂಗೇಶಾಜ್ಞಾಂ ತ್ವರಾನ್ವಿತಾಃ
ಧನ್ವಿನವ್ಯಪುರಂ ಜಗ್ಮುಃ ಗೋದಾನಯನಕಾರಣಾತ್ ||೮೯||
ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಾಯ ತತ್ಸರ್ವಂ ತಸ್ಮೈ ಸಮ್ಯಗಬೋಧಯನ್

ರಂಗೇಶನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತ್ವರೆಯೊಂದಿಗೆ
ಗೋದೆಯನ್ನು ಕರೆತರಲೊಸುಗ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನಿಗೆ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯಹೇಳಿದರು.

ತೇಷಾಂ ತದ್ವಚನಂ ಶ್ರುತ್ವಾ ಮಹತ್ಕರ್ಣಾಮೃತಂ ಚ ಸಃ ||೯೦||
ವಿಸ್ಮಿತಸ್ಸಂಪ್ರಹೃಷ್ಟೋಽಥ ತಾನ್ಸರ್ವಾನ್ಸಮಪೂಜಯತ್

ಅವರ ಕರ್ಣಾಮೃತವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅತಿಪ್ರಹೃಷ್ಟನೂ ವಿಸ್ಮಿತನೂ
ಆಗಿ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಚರಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದನು.

ಶ್ರೀಧನ್ವಿನವ್ಯಪುರನಾಥಾಯ ತತ್ಸರ್ವಂ ವಿಷ್ಣುವೇಽಖಿಲಮ್ ||೯೧||
ವಿಜ್ಞಾಪ್ಯ ಸಾದರಂ ಭಕ್ತ್ಯಾ ತೇನಾನುಜ್ಞಾಪಿತಸ್ತದಾ
ತತಃ ಶ್ರೀರಜ್ಜಗಮನೇ ಚಕಾರ ಮತಿಮಾನ್ಮತಿಮ್ ||೯೨||

ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ನಾಥನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಕ್ತ್ಯಾದರ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯಿಂದ ಅನುಜ್ಞಾಪಿತನಾಗಿ
ಮತಿವಂತನಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು.

ವಲ್ಲಭಾಯ ಸ್ವಶಿಷ್ಯಾಯ ಗೋದೋದ್ವಾಹಂ ಚ ಶಂಸಿತುಮ್
ಭೂಪಾಯ ಪ್ರಾಹಿಣೋತ್ ಶಿಷ್ಯಾನ್ ಭಟ್ಟೇಶೋ
ಮಧುರಾಂ ಪುರೀಮ್ ||೯೩||

ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನೂ ಪಾಂಡ್ಯದೇಶದ ರಾಜನೂ ಆದ ವಲ್ಲಭದೇವನಿಗೆ ಗೋದಾ
ವಿವಾಹದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಭಟ್ಟನಾಥನು ಮಧುರಾಪುರಿಗೆ
ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಪ್ರಗೃಹ್ಯ ಶಿರಸಾ ರಾಜಾ ಗುರೋರಾಜ್ಞಾಮಲಂಘಿತಾಮ್
ಧನ್ವಿನವ್ಯಪುರಂ ಪ್ರಾಪ ಚತುರಂಗಬಲಾನ್ವಿತಃ ||೯೪||

ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರದೆ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಆ ರಾಜನು ಚತುರಂಗ
ಬಲಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಬಂದನು

ಅನನ್ಯಾ ರಾಘವೇಣಾಹಂ ಭಾಸ್ಕರೇಣ ಪ್ರಭಾ ಯಥಾ
ಗೋದಾದೇವೀ ತಥೈವಾಸೀತ್ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಪರಾಯಣಾ ||೯೫||

ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಭೆಯು ಹೇಗೆ ಅನನ್ಯಳೊ ಹಾಗೆ ನಾನು ರಾಘವನಿಂದ
ಅನನ್ಯಳು ಎಂದು ಸೀತಾದೇವಿಯು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ
ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಪರಾಯಣಳಾಗಿದ್ದಳು.

ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರಸ್ಯೈವಂ ರಜ್ಜಿಶಸ್ಯ ಪ್ರಿಯಾ ಸತೀ
ನೋಚಿತಂ ದೃಷ್ಟಿಪತನಂ ತದನ್ಯಪುರುಷಸ್ಯ ಹಿ ||೯೬||
ಇತ್ಯೇವಂ ಸಮ್ಯಗಾಲೋಚ್ಯ ಭಟ್ಟನಾಥೋ ಮಹಾಮತಿ:

ಹೀಗೆ ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರನಾದ ರಂಗೇಶನ ಪ್ರಿಯೆ ಆದುದರಿಂದ ಅನ್ಯಪುರುಷರ
ದೃಷ್ಟಿಯು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ಅನುಚಿತವಷ್ಟೆ ಎಂದು ಮಹಾಮತಿಯಾದ
ಭಟ್ಟನಾಥನು ಆಲೋಚಿಸಿದನು.

ಶಿಶಿಕಾಂ ತಾಂ ಸಮಾರೋಪ್ಯ ಗೋದಾಂ ದುಹಿತರಂ ತದಾ||೯೭||
ಪೀತಾಮ್ಬರೇಣ ಸಂಚ್ಛಾದ್ಯ ಸುದೃಢಂ ಶಿಶಿಕಾಂ ಬಹಿ:
ಮಹತಾ ವೈಭವೇನೈವ ರಜ್ಜಿಶಚ್ಚತ್ರಚಾಮರೈಃ ||೯೮||
ರಾಜ್ಞಾ ವಲ್ಲಭದೇವೇನ ತತ್ರತ್ಯೈರ್ನಿಖಿಲೈರ್ಜನೈಃ
ಭೇರೀಮೃದಂಗನಾದೈಶ್ಚ ಜಯಶಬ್ದೈಶ್ಚ ವಂದಿನಾಮ್ ||೯೯||
ಪ್ರತಸ್ಥೇ ಸಹಸಾ ಧೀಮಾನ್ ಶ್ರೀರಜ್ಗಂ ಪ್ರತಿ ಸಾದರಮ್

ಮಗಳಾದ ಗೋದಾದೇವಿಯನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ
ಪೀತಾಂಬರದಿಂದ ದೃಢವಾಗಿ ಆಚ್ಛಾದಿಸಿ ರಂಗೇಶನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಭತ್ತಚಾಮರ
ಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ವಲ್ಲಭದೇವನೊಡನೆಯೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ
ಜನತೆಯೊಡನೆಯೂ ಭೇರೀ ಮೃದಂಗ ನಾದದೊಂದಿಗೂ ಭಕ್ತರ ಜಯ ಜಯಕಾರ
ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೂ ಧೀಮಂತನಾದ ಭಟ್ಟನಾಥನು ಸಾದರದಿಂದ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು
ಮಹಾವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗದ ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನು.

ಧನ್ವಿಮಜ್ಜಲಮಾರಭ್ಯ ಚಾಶ್ರೀರಜ್ಞಂ ಸಮನ್ತತಃ ||೧೦೦||
 ಸುಪುಷ್ಪಕಾಯಮಾನೈಶ್ಚ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮಣ್ಡಪೈಃ
 ತನ್ಮಾರ್ಗಂ ಸಹಸಾ ಸಮ್ಯಗಲಂಕಾರಂ ಪ್ರಚಕ್ರೀ ||೧೦೧||

ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿ ಶ್ರೀರಂಗದವರೆವಿಗೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲೂ ಇದ್ದ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನಗಳು ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನದಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿಹೋಗಿ, ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು.

ವೈಕುಂಠಮಾರ್ಗವದ್ರಜ್ಜಮಾರ್ಗಸ್ತೇನಾಭವತ್ತದಾ
 ಆಯಂ ರಜ್ಜೇಶ್ವರೋ ದೇವೋ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಸುತಾಮಿಮಾಮ್ ||೧೦೨||

ಕಥಂ ಕರೋತಿ ಮನುಜಾಂ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮದ್ಭೂತಮ್
 ಇತಿ ತದ್ ದ್ರಷ್ಟುಕಾಮಾಸ್ತೇ ವಿಸ್ಮಯಾವಿಷ್ಟಮಾನಸಾಃ ||೧೦೩||

ಶ್ರೀರಂಗಂ ನಿಖಿಲಾ ಜಗ್ಮುಃ ಚೋಲಪಾಂಡ್ಯಾದಿಮಾನವಾಃ

ಶ್ರೀರಜ್ಜನಗರಂ ಸರ್ವೈರ್ಜನೈರಾಪೂರಿತಂ ಬಭೌ

ನಿತ್ಯಮುಕ್ತಸಮಾಕೀರ್ಣಂ ವೈಕುಂಠನಗರಂ ಯಥಾ ||೧೦೪||

ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವು ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು. ಈ ರಂಗೇಶನು ದೇವನು. ಗೋದಾದೇವಿಯು ಮನುಜಳು. ಇವರಿರ್ವರ ವಿವಾಹವು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವು ಹೇಗೆ ನೆರವೇರುವುದೋ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದೊಂದಿಗೆ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಆಶೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಚೋಳಪಾಂಡ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಾನವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಶ್ರೀರಂಗನಗರವು ಸರ್ವಜನ ರಿಂದಲೂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಹೋಯಿತು. ನಿತ್ಯಮುಕ್ತರುಗಳಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ವೈಕುಂಠದಂತೆ ಶ್ರೀರಂಗವು ಕಾಣಿಸಿತು.

ರಂಗೇಶಪಾಣಿಗ್ರಹಣತ್ವರಯಾ ಶ್ರೀಹರಿಪ್ರಿಯಾ

ಕೃತಾಣ್ಜಲಿಪುಟಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಚಿಂತಯಂತೀ ತಮೇವ ಸಾ ||೧೦೫||

ರಂಗೇಶನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಹರಿಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಗೋದೇಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಅವನನ್ನೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಶ್ರೀಗೋದಾ ಶಿಬಿಕಾರೂಢಾ ವೈಷ್ಣವೈಃ ಕೃತಮಜ್ಜಲಾ
ಮಹತಾ ವೈಭವೇನೈವ ದೇಶಿಕಾನುಜ್ಞಯಾ ತದಾ ||೧೦೬||
ನಿಚುಲಾನಗರಾತ್ಪೂರ್ಣಂ ಪ್ರತಸ್ಥೇ ರಜ್ಜಮುತ್ತಮಮ್

ಶಿಬಿಕಾರೂಢಕಾದ ಗೋದೆಯು ವೈಷ್ಣವರಿಂದ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು
ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಆದೇಶದಿಂದ ನಿಚುಲಾಪುರಿಯಾದ ಒರೈಯೂರಿನಿಂದ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ
ಹೊರಟಳು.

ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಾಃ ಪಠನ್ನೋಽಗ್ರೇ ಪ್ರಬನ್ಧಾನ್ ಭಗವತ್ಪರಾನ್ ||೧೦೭||
ಅನ್ಯೋನ್ಯಾಬದ್ಧಹಸ್ತಾಶ್ಚ ನಿಯಂಯುಶ್ಯಭೃವಾಸಸಃ ||೧೦೮||

ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಭಗವತ್ಪರವಾದ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು
ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ಅನ್ಯೋನ್ಯಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಸರಪಳಿಯಂತೆ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು
ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಸ್ಯಾಃ ಪಾಶ್ವದ್ವಯೇ ದೇವ್ಯಾಃ ಉಭೌ ಭಟ್ಟೇಶವಲ್ಲಭೌ
ವಿರೇಜತುರ್ಮಹಾತ್ಮಾನೌ ಗೋದಾಸಂರಕ್ಷಣೋದ್ಯತೌ ||೧೦೯||

ಆ ದೇವಿಯ ಎರಡು ಪಾಶ್ವಗಳಲ್ಲೂ ಭಟ್ಟನಾಥ ಮತ್ತು ವಲ್ಲಭ ದೇವರು
ಗೋದೆಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶಿಬಿಕಾಯಾಸ್ತತಃಪಶ್ಚಾತ್ಕುರ್ವಂತಃ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನಮ್
ದ್ವಿಜಸಂಘಾಶ್ಚ ಶತಶೋ ರವೇಣ ಮಹತಾ ತದಾ ||೧೧೦||

ಆ ಶಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ದ್ವಿಜಸಂಘವು ನೂರಾರು
ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಗೋದೆಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿವಾಚನವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಮಹಾಘೋಷದೊಂದಿಗೆ
ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ತತಸ್ಸಂಕೀರ್ತನಪರಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಮಧುರಸ್ವರಾಃ
ಗಾನನಿರ್ಜಿತಗನ್ಧರ್ವಾಃ ಯಯುರ್ಭಾಗವತಾಸ್ತತಃ ||೧೧೧||

ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತ ಮಧುರಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ
ಗಾನದಲ್ಲಿ ಗಂಧರ್ವರನ್ನು ಜಯಿಸುತ್ತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಾಗವತರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ವೇತ್ರಹಸ್ತಾಃ ಪ್ರದೃಶ್ಯಂತೇ ಶತಶೋಽಥ ಸಹಸ್ರಶಃ
ಶಿಬಿಕಾಯಾಶ್ಚತುರ್ದಿಕೃಷ್ಣ ಸುವಸ್ತ್ರಾಶ್ಚಾರುಭೂಷಣಾಃ ||೧೧೧||

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸಾವಿರಾರು ವೇತ್ರಹಸ್ತರು ಶಿಬಿಕೆಯ ನಾಲಕೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುವಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಚಾರುಭೂಷಣಧರರಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ವಾಚಾಮಗೋಚರೇಣೈವ ವೈಭವೇನ ಮಹತ್ಯಸೌ
ವಿವೇಶ ರಜ್ಜನಗರಂ ಸಪ್ತಪ್ರಾಕಾರಶೋಭಿತಮ್ ||೧೧೨||

ವಾಚಾಮಗೋಚರವಾದ ಮಹಾವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಸಪ್ತ ಪ್ರಾಕಾರ ಶೋಭಿತವಾದ ರಂಗನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು.

ವಿಚಿತ್ರತೋರಣವತೀ ವಿಚಿತ್ರಧ್ವಜಮಾಲಿನೀ
ವಿಚಿತ್ರಚಿತ್ರದೀಪಾಲಿಚಿತ್ರವೀಥೀ ವಿರಾಜತೇ ||೧೧೩||
ಸಾ ಸಪ್ತಾವರಣಾನ್ಯತ್ರ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮಥಾಕರೋತ್

ಶ್ರೀರಂಗನಗರದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳ ಚಿತ್ರವೀಥಿಗಳು ವಿಚಿತ್ರತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ ವಿಚಿತ್ರಧ್ವಜಗಳಿಂದಲೂ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರದೀಪಾವಳಿಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ಸಪ್ತಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನೂ ಪರಿಕ್ರಮಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಹೇಮಾದ್ರಿಶಿಖರಾಭಾನಿ ಚಿತ್ರಸೌಧಾನಿ ತಾಃ ಸ್ತ್ರೀಯಃ ||೧೧೪||
ನಿರ್ಜಿತಾಮರಸೌಂದರ್ಯಾಃ ಶಿಷ್ಣುನ್ಮೃಗ್ಜೇರಭೂಷಣಾಃ
ಸಮಾರುಹ್ಯಾಥ ಶತಶೋ ಗೋದಾದರ್ಶನಕೌತುಕಾಃ ||೧೧೫||
ವವೃಷುಃ ಪುಷ್ಪವರ್ಷಾಣಿ ಗೋದಾಯಾಃ ಶಿಬಿಕೋಪರಿ

ಮೇರುಪರ್ವತದ ಶಿಖರಗಳಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಸೌಧಗಳನ್ನು, ಫಲ್ ಫಲ್ ಎನ್ನುವ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಭೂಷಣಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ, ಅಮರ ಸ್ತ್ರೀಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನೂರಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗೋದಾ ದರ್ಶನ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಗೋದೆಯ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ಪುಷ್ಪದ ಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆದರು.

ಸೌಧಾನಿ ಗೋಪುರಾಣ್ಯಾಶು ಪ್ರಾಕಾರಾನ್ಮಣ್ಣಪಾನ್ ಜನಾಃ||೧೧೧೭||
ಆರುಹ್ಯ ತಸ್ಕುಸ್ತೇ ಸರ್ವೇ ತದುತ್ಸವ ದಿದ್ಯುಕ್ವವಃ

ಅಲ್ಲಿನ ಜನರೆಲ್ಲರೂ, ಸೌಧಗಳನ್ನೂ ಗೋಪುರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತಿ ನಿಂತು ಗೋದೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ತತ್ಸರ್ವಂ ಜನಸಮ್ಪೂರ್ಣಮದೃಶ್ಯತ ಮಹಾದ್ಭುತಮ್ ||೧೧೧೮||
ಏವಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಕೃತ್ವಾ ತತ್ರಾವರಣಸಪ್ತಕಮ್
ಆಸಸಾದಾಞ್ಜಸಾ ಗೋದಾ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಂದನಮಂಡಪಮ್ ||೧೧೧೯||

ಅಲ್ಲಿನ ಅಗಾಧ ಜನಸಂಕ್ರಮವು ಮಹಾದ್ಭುತವಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆಯೇ ಏಳು ಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ದಾಟಿ ಗೋದೆಯು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಶ್ರೀಚಂದನಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಬಿಜಮಾಡಿದಳು.

ಡಿತ್ಸವೋ ಭಗವಾಂಸ್ತತ್ರ ಶ್ರೀಸುಂದರವರಾಭಿಧಃ
ವಿಧಾಯ ಮಜ್ಜುಗಳಸ್ನಾನಂ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರಶೋಭಿತಃ ||೧೧೨೦||
ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚನಂ ಕೃತ್ವಾ ಚಾಂಕುರಾರೋಪಣಂ ತಥಾ
ವಿಧಿಜ್ಞಾತೃಬ್ರಾಹ್ಮಣೈಸ್ಸಾಕಂ ವೇದವೇದಾಂತಪಾರಗೈಃ ||೧೧೨೧||
ಗೋದಾಗಮನಮಾಕಾಂಕ್ಷನ್ ತಸ್ಥೌ ತತ್ರ ಸ ಮಣ್ಣಪೇ

ಆ ಚಂದನಮಂಡಪದಲ್ಲಿ ಸುಂದರವರನಾದ ಅಳಗಿಯ ಮಣವಾಳನ್ ಎಂಬ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯು ಮಂಗಳಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಪುಣ್ಯಾಹವಾಚನವನ್ನೂ ಅಂಕುರಾರೋಪಣವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ ವೇದವೇದಾಂತ ಪಾರಗರಾದ ವಿಧಿಜ್ಞರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಡನೆ, ಗೋದೆಯ ಆಗಮನವನ್ನು ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಸಮಾಗತಾಂ ಸ ತಾಂ ಗೋದಾಂ ರಜ್ಜೋಶೋ ವೀಕ್ಷ್ಯಹರ್ಷಿತಃ ||೧೧೨೨||
ಸುಮುಹೂರ್ತೇ ಸುಲಗ್ನೇ ಚ ದ್ವಿಜದೇವಾಗ್ನಿಸನ್ನಿಧೌ
ಚಕಾರ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಂ ಗೋದಾದೇವ್ಯಾಃ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ ||೧೧೨೩||

ಗೋದಾದೇವಿಯು ಬಂದು ಸೇರಿದ ಒಡನೆ ಶ್ರೀರಂಗೇಶನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಸುಲಗ್ನದಲ್ಲೂ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲೂ ದ್ವಿಜದೇವಾಗ್ನಿಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಯು ಗೋದಾದೇವಿಯ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಶ್ರೀಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮ್

ವಿವಾಹಮ್ ಶೇಷಹೋಮಾಂತಂ ವಿಧಿಜ್ಞೇವಿಪ್ರಸತ್ತಮೈಃ
ನಿರ್ವತನ್ಯ ವಿಧಿವತ್ಸಮ್ಯಗ್ವಿಪ್ರಾಶೀಃ ಕೃತಮಜ್ಞಃ ||೧೨೪||
ಪ್ರಹರ್ಷಮತುಲಂ ಪ್ರಾಪ ಶ್ರೀಸುಂದರವರಸ್ತದಾ

ವಿಧಿಜ್ಞರಾದ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿಂದ ಶೇಷಹೋಮಾಂತವಾಗಿ ವಿವಾಹವು
ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ನಿರ್ವತಿಸಿ, ವಿಪ್ರರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕವು
ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿಸಿ ಶ್ರೀಸುಂದರವರನು ಅತೀವ ಪ್ರಹರ್ಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು

ರಂಗಳೇಶಪಾಣಿಗ್ರಹಣಾತ್ ಗೋದಾ ಪರಮಹರ್ಷಿತಾ ||೧೨೫||

ಏವಂ ಸ್ವಯಂವರೇ ಗೋದಾಂ ವರಣಸ್ತಕ್ಕರಾಂ ತದಾ

ರಂಗಳೇಶಃ ಪ್ರೀತಿತಃ ಸ್ನಿಗ್ಧಾಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತಾಂ ನಿಕಟೇ ಸ್ಥಿತಃ ||೧೨೬||

ತಯಾ ಚ ಪಶ್ಯತಾಂ ತೇಷಾಂ ವರಣಸ್ತಗ್ವೃತೋಽಭವತ್

ರಂಗಳೇಶನ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣದಿಂದ ಗೋದಾದೇವಿಯೂ ಪರಮ ಹರ್ಷಿತಳಾದಳು
ಅನಂತರ, ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ವರಣಮಾಲೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಗೋದಾದೇವಿಯನು
ನೋಡಿ ರಂಗಳೇಶನು ಪ್ರೀತಿ ಸ್ನೇಹಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವಳ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತು ಅವಳ
ಹಸ್ತದಿಂದ ವರಣಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದನು.

ದೃಷ್ಟ್ವಾಥ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋಽಪಿ ವೃತಂ ಶ್ರೀರಜ್ಞನಾಯಕಮ್ ||೧೨೭||

ಪ್ರೇಮ್ನಾ ಪ್ರತ್ಯುಜ್ಜಗಾಮಾಥ ಹೃಷ್ಯಶ್ಚ ಪ್ರಣನಾಮ ಚ

ಪೂಜಯಾಮಾಸ ಚಾರ್ಘ್ಯಾದಿಮಧುಪರ್ಕಾದಿಭಿರ್ಹರಿಮ್ ||೧೨೮||

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನೂ ಹೀಗೆ ವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಂಗಳೇಶನನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೇಮ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೃಷ್ಯನಾಗಿ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಎಸಗಿದನು.
ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನೀಯ ಮಧುಪರ್ಕಗಳಿಂದ ಹರಿಯನ್ನು
ಪೂಜಿಸಿದನು.

ಸಭಾರ್ಯಾಸ್ತಮಲಂಕೃತ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಧೇನುಭಿಃ

ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತೈಃ ಪೀತೈಃ ಉಪವೀತಾದಿಶೋಭಿತಮ್ ||೧೨೯||

ಪಾಣಿಗ್ರಹವಿಧಾನೇನ ಗೋದಾಹಸ್ತಂ ಚ ಧಾರಯನ್

ತಸ್ಮೈ ಪರಾತ್ಮನೇ ರಜ್ಞನಾಥಾಯ ಕರಮಾದರಾತ್ ||೧೩೦||

ತಸ್ಯಾಸ್ನಮರ್ಪಯಾಮಾಸ ಗೋದಾಯಾಃ ಸಮಲಂಕೃತಮ್

ನಂತರ ತನ್ನ ಭಾರ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಹರಿಯನ್ನು ವಸ್ತ್ರ ಆಭರಣ ಧೇನುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು. ಗಂಧಪುಷ್ಪಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದಲೂ ಉಪವೀತಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ವಿಧಿಯಿಂದ ಸಮಲಂಕೃತವಾದ ಗೋದಾಹಸ್ತವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು.

ಮಜ್ಜಲಾಶಾಸನೈರ್ವೇದಪುರಾಣೈ ಋಷಿಕಲ್ಪಿತೈಃ ||೧೩೧||

ತಾಂ ಚ ಭೂಮ್ಯಂಶಸಮ್ಭೂತಾಂ ತಸ್ಮೈತ್ವೇವಂ ಸಮಾರ್ಪಯತ್

ಹೀಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಋಷಿಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪಿತವಾದ ವೇದಪುರಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಭೂಮ್ಯಂಶಸಂಭೂತಳಾದ ಗೋದೆಯನ್ನು ರಂಗೇಶನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು.

ತತಶ್ಚಾಗ್ನಿಂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಹಾವಯಾಮಾಸ ವೈಷ್ಣವೈಃ ||೧೩೨||

ಅಗ್ನೇಸ್ಸಮೀಪೇ ಗೋದಾಯಾಃ ಪಾಣಿಭ್ಯಾಂ ಲಾಜಹೋಮಕಮ್

ಕಾರಯಿತ್ವಾ ರಜ್ಜನಾಥಃ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೈಶ್ಚ ಪುರಸ್ಕೃತಃ ||೧೩೩||

ನಂತರ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ವೈಷ್ಣವರಿಂದ ಹೋಮಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಗ್ನಿಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಪಾಣಿಗಳಿಂದ ಲಾಜಹೋಮವನ್ನು ರಂಗೇಶನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಪುರಸ್ಕೃತನಾದನು.

ಗೋದಾಂ ನವೋಢಾಂ ಸಂಗೃಹ್ಯ ಭೂಷಿತಾಂ ಭೂಷಣೋತ್ತಮೈಃ

ಅಗಾದಗ್ರೇ ಸ್ವಯಂ ಗೋದಾ ಸ್ವಯಂ ಪಶ್ಚಾಚ್ಚಲನ್ ಹರಿಃ ||೧೩೪||

ಸಪ್ತಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಮುಮೋದ ಸಹ ಭಾರ್ಯಯಾ

ಭೂಷಣೋತ್ತಮಭೂಷಿತಳಾದ ನವವಧುವಾದ ಗೋದೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ರಂಗನಾಥನು ಹಿಂದೆಯೂ ಗೋದೆಯು ಮುಂದೆಯೂ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಸಪ್ತಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಭಾರ್ಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಹರಿಯು ಸಮ್ಮೋದಿಸಿದನು.

ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋ ಮಹಾಯೋಗೀ ದೈವತೈಸ್ಸಹ ಪೂಜಿತೈಃ ||೧೩೫||

ಕಾಸಾರಾದ್ಯೈರ್ಯೋಗೀಮುಖೈಃ ವಿವಾಹಂ ದ್ರಷ್ಟುವಾಗತೈಃ

ತಮಾನುಜ್ಞಾಪ್ಯ ಸಂಪೂಜ್ಯ ಭೂಷಣಾದಿಭಿರುಜ್ಜ್ವಲೈಃ ||೧೩೬||

ರಜ್ಜನಾಥಂ ತನ್ನಿಲಯಂ ಪ್ರೇಷಯಾಮಾಸ ಗೋದಯಾ

ಮಹಾಯೋಗಿಯಾದ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನು ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಲು ನೆರೆದಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳು ಕಾಸಾರಾದಿ (ಪ್ರೊಯ್ಪ್ರಿಯಾಕ್ವಾರ್) ಯೋಗಿಯುಖ್ಯರು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿ ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಸಂಪೂಜಿಸಿ ಉಜ್ಜ್ವಲಭೂಷಣಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ಗೋದಾದೇವಿಯ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಳೊಟ್ಟನು.

ಶೇಷತಲ್ಪೇ ಶಯಾನಂ ತಂ ರಜ್ಜೇಶಂ ಸೇವಿತುಂ ತದಾ ||೧೩೭||

ಇಯೇಷ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಾ ಗೋದಾ ಸತ್ವರಂ ವರವರ್ಣಿನೀ

ಶೇಷತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸಿರುವ ರಂಗೇಶನನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ಸೇವಿಸಲು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವರವರ್ಣಿನಿಯಾದ ಗೋದೆಯು ಅಭಿಲಾಷೆಪಟ್ಟಳು.

ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಶ್ಯತಾಂ ತಸ್ಮಾತ್ ಗೋದಾ ಚಂದನಮಣ್ಡಪಾತ್ |೧೩೮|

ಸುಮುಹೂರ್ತೇ ವಿನಿರ್ಗತ್ಯ ಪ್ರವಿಶ್ಯಾನ್ತಃಪುರಂ ತದಾ

ವಿಧಾಯ ಪ್ರಾಣ್ಜಲಿಭೂತವ್ವಾ ತದ್ವಿಮಾನಪ್ರದಕ್ಷಿಣಮ್ ||೧೩೯||

ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಗೋದೆಯು ಚಂದನಮಂಡಪದಿಂದ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಪ್ರಾಂಜಲಿ ಬದ್ಧಳಾಗಿ ವಿಮಾನದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಳು.

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಹಸಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸನ್ನಿಧಿಂ ರಜ್ಜಶಾಯಿನಃ

ಶೇಷತಲ್ಪೇ ಶಯಾನಂ ತಮಪಶ್ಯದ್ರಜ್ಜಶಾಯಿನಮ್ ||೧೪೦||

ಆಮೇಲೆ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಯುತಳಾಗಿ ರಂಗಶಾಯಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು ಶೇಷತಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಶಯನಿಸಿರುವ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

ಲಾವಣ್ಯಂ ಯತ್ತದೇವಾದ್ಯಂ ರಜ್ಜೇಶಸ್ಯ ಮಹಾದ್ಭುತಮ್

ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಸಕೃತ್ಸಮ್ಯಗನುಭೂಯಾನುಭೂಯ ಸಾ ||೧೪೧||

ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ಅದೇ ಲಾವಣ್ಯವಾದ ಆ ರಂಗೇಶನ ಮಹಾದ್ಭುತವಾದ ಲಾವಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಂಡು ಆನಂದವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅನುಭವಿಸಿದಳು.

ಶೇಷತಲ್ಪಂ ಸಮಾರುಹ್ಯ ತತ್ಪಾದಾಬ್ಜಸಮೀಪಗಾ

ನಾದ್ಯಶ್ಯತ ತದಾ ದೇವೀ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪಶ್ಯತಾಂ ಸತಾಮ್ ||೧೪೨||

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮತುಲಂ ವಿಸ್ಮಯಂ ಪರಮಂ ಯಯುಃ

ಶೇಷತಲ್ಪವನ್ನು ಆರೋಹಿಸಿ ಅವನ ಪಾದಾಬ್ಜಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನಡೆದು, ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ದೇವಿಯು ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಅತುಲವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಮವಿಸ್ಮಿತರಾದರು.

ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋ ವಲ್ಲಭಶ್ಚ ತೇ ಸರ್ವೇ ಪುರವಾಸಿನಃ ||೧೧೪೩||

ಶ್ರೀಭೂಮಿನೀಲಾಗೋದಾಭಿಃ ಸ ತತ್ರ ರಮಿತಸ್ತದಾ

ಶಯಾನೋ ಭೋಗಿಶಯನೇ ತಸ್ಥೌ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದೋ ನೃಣಾಮ್ ||೧೧೪೪||

ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನೂ ವಲ್ಲಭದೇವನೂ ಮುಂತಾದ ಆ ಪುರವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ನೀಲಾದೇವಿಯರಿಂದಲೂ ಗೋದಾ ದೇವಿಯಿಂದಲೂ ಶ್ರೀರಂಗೇಶನು ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಭೋಗಿಶಯನದಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮುಕ್ತಿಪ್ರದನಾಗಿ ವಿರಾಜಿಸಿದನು.

ಅಜ್ಞೇಕೃತ್ಯಾಥ ತಾಂ ದೇವೀಂ ಭಗವಾನ್ ರಜ್ಜುರಾಟ್ ತದಾ

ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಂ ಸಮಾಹೂಯ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶೃಣ್ವತಾಂ ತದಾ ||೧೧೪೫||

ಇತ್ಯುವಾಚ ಪ್ರವಾಳೋಷ್ಠಸ್ಫುರದ್ಧಶನಸುಪ್ರಭಃ

ನಂತರ ಆ ದೇವಿಯನ್ನು ರಂಗರಾಜನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಹವಳದಂತಹ ತುಟಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭೆಯೊಂದಿಗೆ ಇಂತೆಂದನು.

ಸಮುದ್ರರಾಜವನ್ಮೇದ್ಯ ಶ್ವಶುರೋಽಭೂದ್ ಭವಾನ್ ಕಿಲ ||೧೧೪೬||

ತೀರ್ಥಂ ಪ್ರಸಾದಂ ಮಾಲಾಂ ಚ ಶರಕೋಪಂ ಚ ಸಾದರಮ್

ದಾಪಯಿತ್ವಾರ್ಚಕೈಸ್ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ವಶುರಾಯ ಸ ರಜ್ಜುರಾಟ್ ||೧೧೪೭||

ದ್ವಿಪಟಂ ಹಾಟಕಮಯಮಾಚ್ಛಾದ್ಯಾತ್ಯನ್ತಸಂಭ್ರಮಾತ್

ಸಮುದ್ರರಾಜನಂತೆ, ಈವತ್ತು ನೀವೂ ನನಗೆ ಶ್ವಶುರರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಮಾಲೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಶರಕೋಪ ಪರಿವಟ್ಟ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅರ್ಚಕ ಮುಖೇನ ಸಾದರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಪೊನ್ನಾಡೆಗಳನ್ನು (ಹೊನ್ನಹೊದಿಕೆ) ಹೊದೆಯಿಸಿ ಅತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಗೌರವಿಸಿದನು.

ವಟಪತ್ರಶಯಾನಾಯ ಪೂರ್ವವದ್ಧನ್ವಿಮಜ್ಜುಳೇ ||೧೧೪೮||

ಶ್ರೀಪುಷ್ಪತುಲಸೀಮಾಲಾಕೈಂಕರ್ಯಾಂ ಪ್ರತಿವಾಸರಮ್

ಕುರ್ವಂಸ್ತತ್ರೈವ ಭಟ್ಟಾರ್ಯಾ ಸುಖಮಾಸ್ವ ನಿರಂತರಮ್ |೧೧೪೯||

ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾ ಭಟ್ಟನಾಥಾರ್ಯಾಂ ತದಾ ಪ್ರಾಸ್ಥಾಪಯದ್ಧರಿಃ

ಶ್ರೀವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯಾದ ದೇವರಿಗೆ, ನೀವು ಪೂರ್ವದಂತೆ, ನಿತ್ಯವೂ ತಪ್ಪದೆ ಪುಷ್ಪಮಾಲಾ ತುಳಸೀಮಾಲಾ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಇರಿ ಎಂದು ಭಟ್ಟಾರ್ಯರಿಗೆ ಅರುಹಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಕೃತ್ವಾ ವಿವಾಹಂ ಭಟ್ಟಾರ್ಯೋ ಗೋದಾಂ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ತಾಂ ಹಠಿ ||೧೧೫೦||

ವಿಷಾದಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತಾತ್ಮಾ ತೇನ ಸಂಪ್ರೇಷಿತಸ್ತದಾ

ರಾಜ್ಞಾ ವಲ್ಲಭದೇವೇನ ಚತುರಜ್ಞಬಲೈಸ್ಸಹ ||೧೧೫೧||

ಧನ್ವಿನವ್ಯಪುರಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಪೂರ್ವವತ್ಸುಖವಾಸ್ಥಿತಃ

ಹೀಗೆ ಭಟ್ಟನಾಥರು ಮಗಳ ವಿವಾಹವಂ ನೆರವೇರಿಸಿ, ಗೋದೆಯನ್ನು ಹರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಭಾವ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಹರಿಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟು, ರಾಜಾ ವಲ್ಲಭದೇವ ನೊಂದಿಗೂ ಚತುರಂಗಬಲದೊಂದಿಗೂ ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಸೇರಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಸುಖವಾಗಿ ಇರತೊಡಗಿದರು.

ತತೋ ವಲ್ಲಭರಾಜೋಽಪಿ ಭಟ್ಟಾರ್ಯಂ

ದೇಶಿಕೋತ್ತಮಮ್ ||೧೧೫೨||

ತಂ ಧನ್ವಿಮಜ್ಞಲೇ ಸಮ್ಯಕ್ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪ್ಯ ಮಹೌಜಸಮ್

ತೇನಾನುಜ್ಞಾಪಿತೋ ಧೀಮಾನ್ ಪ್ರಯಯೌ

ಮಧುರಾಂ ಪುರೀಮ್ ||೧೧೫೩||

ಆಗ ವಲ್ಲಭದೇವರಾಜನೂ ಆಚಾರ್ಯೋತ್ತಮರಾದ ಭಟ್ಟನಾಥರನ್ನು ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಅನುಮತಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಮಧುರಾಪುರಿಗೆ ಚತುರಂಗಬಲದೊಂದಿಗೆ ತೆರಳಿದನು.

ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋ ಮಹಾಭಾಗಃ ಶ್ವಶುರೋ ರಜ್ಞಭೂಪತೇಃ

ತತ್ಕೈಂಕರ್ಯಂ ಸದಾ ಕುರ್ವಂಸ್ತಸ್ಮೌ ದಾಸ್ಯೈಕಜೀವನಃ||೧೧೫೪||

ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಾದ ಮಹಾಭಾಗರು ರಂಗಭೂಪತಿಯ ಶ್ವಶುರರಾಗಿ, ವಟಪತ್ರಶಾಯಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ವದಂತೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ ದಾಸ್ಯವೇ ಜೀವನವೆಂಬಂತೆ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದರು.

ವಟಪತ್ರಶಯಾನಾಯ ಪೂರ್ವವದ್ಧನ್ವಿಮಜ್ಞಲೇ

ಗೋದಾರಜ್ಞೇಶಕಲ್ಯಾಣಂ ಯೇ ಕುರ್ವಂತಿ ಸ್ವವೇಶ್ವನಿ ||೧೧೫೫||

ಯಾರು ಈ ಗೋದಾರಂಗೇಶ ವಿವಾಹಮಂಗಳವನ್ನು ಸ್ವಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವರೋ, ಅವರಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿತ್ಯಕಲ್ಯಾಣವು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಆಗುವುದು.

**ತೇಷಾಂ ಚ ನಿತ್ಯಕಲ್ಯಾಣಂ ಭವಿಷ್ಯತ್ಯನಿಶಂ ಧ್ರುವಮ್
ಕಲ್ಯಾಣಂ ಯೇ ಪ್ರಕುರ್ವನ್ತಿ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣವಾಸರೇ ||೧೧೫೬||**

ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗೋದಾ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಡೆಸುವರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಯುಕ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

**ಕಲ್ಯಾಣಸಹಿತಾಸ್ಸರ್ವೇ ಭವೇಯುಸ್ಸರ್ವದಾ ನರಾಃ
ಶ್ರೀಭೋಗಿದಿವಸೇ ಯೇ ತು ಗೋದಾರಬ್ಧೇಶಯೋಸ್ತದಾ ||೧೧೫೭||
ಸಮ್ಯಗ್ವಿವಾಹಂ ಕುರ್ವನ್ತಿ ಸಮ್ಪನ್ನಾಸ್ತೇನಿಶಂ ಭುವಿ**

ಶ್ರೀಭೋಗಿ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗೋದಾರಂಗೇಶರ ಕಲ್ಯಾಣಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ನಿತ್ಯವೂ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

**ವಿಷ್ಣ್ವಾಲಯೇ ಗೃಹೇ ವಾಪಿ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮುತ್ತಮಮ್ |೧೧೫೮|
ಯೇ ಸೇವಂತೇ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಶ್ರೀಮಂತಸ್ತೇ ಸದಾ ಭುವಿ**

ವಿಷ್ಣುವಂದಿರದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಗೃಹದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಯಾರು ಈ ಉತ್ತಮವಾದ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಆಚರಿಸುವರೋ ಯಾರು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ದೇಹಾಂತೇ ಚ ತಥಾ ವಿಷ್ಣೋಃ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವನ್ತಿ ಹಿ ||೧೧೫೯||

ದೇಹದ ಅವಸಾನದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಾಯುಜ್ಯವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

**ಗೋದಾಚರಿತ್ರಂ ಸುಮಹದ್ವಿಚಿತ್ರಂಸಮಸ್ತಸನ್ಮಜ್ಜಲಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಮ್
ಶೃಣ್ವನ್ತಿ ಯೇ ಭಕ್ತಿಯುತಾಃ ಪಠನ್ತಿ ಸನ್ಮಜ್ಜಲಾಸ್ತೇ**

ಸತತಂ ಭವೇಯುಃ ||೧೧೬೦||

ಈ ಗೋದಾಚರಿತ್ರವು ಮಹಾವಿಚಿತ್ರವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೂ ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡುವಂತಹದೂ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರು ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಯೊಂದಿಗೆ ಪಠಣ ಮಾಡುವರೋ, ಶ್ರವಣ ಮಾಡುವರೋ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾರೆ.

ಇತಿ ಶುಭಂ ಶುಭಂ ಶುಭಂ.

ಸ್ವೋಚ್ಛಿಷ್ಟಮಾಲಿಕಾಬನ್ಧಗನ್ಧ ಬನ್ಧರಜಿಷ್ಣವೇ
ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತತನೂಜಾಯೈ ಗೋದಾಯೈ ನಿತ್ಯಮುಬ್ಜಿಗಳಮ್ ||೧೬೧||

ಯಾರು ಮುಡಿದುಕೊಟ್ಟ ಪುಷ್ಪಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಆಶೆಯಿಂದ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷ್ಣುವು ಸುಂದರನಾಗಿ ಕಾಣುವನೋ, ಆ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತನ ಮಗಳಾದ ಗೋದಾದೇವಿಗೆ ನಿತ್ಯಮಂಗಳವಾಗಲಿ.

श्रीगोदाकल्याणम्

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನ್ಯಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮ್

ಶ್ರೀಶೈಲೇಶದಯಾಪಾತ್ರಂ ಧೀಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗುಣಾರ್ಣವಮ್
ಯತೀಂದ್ರಪ್ರವಣಂ ವಂದೇ ರಮ್ಯಜಾಮಾತರಂ ಮುನಿಮ್ ||೧೧||

ದೇವಸ್ಯ ಮಹಿಷಿಂ ದಿವ್ಯಾಮಾದೌ ಗೋದಾಮುಪಾಸ್ಮಹೇ
ಯನ್ಮೌಲಿಮಾಲಿಕಾಂ ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಸ್ವೀಕರೋತಿ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಭುಃ ||೧೨||

ಶ್ರುಚಿಮಾಸಿ ಪಾಂಡ್ಯಭುವಿ ಪೂರ್ವಫಲ್ಗುನಿ
ಘನಭೇ ನವೀನತುಲಸೀವನಾನ್ತರಾತ್
ಉದಿತಾಮುದಾರಗುಣರಙ್ಗನಾಯಕ
ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭಾಂ ವಸುಮತೀಮುಪಾಸ್ಮಹೇ ||೧೩||

ನೀಲಾತುಙ್ಗಸ್ತನಗಿರಿಸತೀ ಸುಪ್ತಮುದ್ಬೋಧ್ಯ ಕೃಷ್ಣಂ
ಪಾರಾರ್ಥ್ಯಂ ಸ್ವಂ ಶ್ರುತಿಶತಶಿರಸ್ಸಿಂಧ್ರಮಧ್ಯಾಪಯಂತೀ
ಸ್ವೋಚ್ಚಿಷ್ಟಾಯಾಂ ಸ್ರಜಿ ನಿಗಲಿತಂ ಯಾ ಬಲಾತ್ಕೃತ್ಯ ಭುಙ್ಕ್ಷೇ
ಗೋದಾ ತಸ್ಯೈ ನಮ ಇದಮಿದಂ ಭೂಯ ಏವಾಸ್ತು ಭೂಯಃ ||೧೪||

ವೈಕುಂಠೇ ತು ಪರೇ ಲೋಕೇ ಭಗವಾನ್ ಪರಮಃ ಪುಮಾನ್
ಆಸ್ತೇ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಾ ಚ ಭೂಮ್ಯಾ ಚ ಭಕ್ತೈರ್ಭಾಗವತೈಸ್ಸಹ ||೧೫||

ಅಸ್ಯೇಶಾನಾ ಹಿ ಜಗತೋ ವಿಷ್ಣುಪತ್ನೀ ಸನಾತನೀ
ಸಾ ಕದಾಚಿಜ್ಜಗನ್ಮಾತಾ ಸದಯಾ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲಭಾ ||೧೬||

अपारभववाराशिनिमग्नान् भृशदुःखितान्
बद्धान् विलोक्य दुःखेन भर्तारमिदमब्रवीत् ॥७॥

यदि दत्ता त्वयानुज्ञा लोकसंरक्षणे मम
लीलायामवतीर्याहं नित्यैस्सिद्धैस्सहेश्वर
त्वदंघ्रिपद्माभिमुखान् करिष्ये त्वत्प्रसादतः
बद्धजीवानिमान् सर्वान् त्वदाज्ञापरिपालिनी ॥८॥

वाक्यं निशम्य निपुणं हरिरिन्दिरायाः
सञ्चिन्त्य तत्र समये घटसंभवाय ॥९॥
दत्तं वरं हृदि निधाय जगज्जनन्यै
लोकावनाय महतीं प्रददावनुज्ञाम् ॥१०॥

वनमालां वैजयन्तीं तथा पञ्चायुधानि च
श्रीवत्सं कौस्तुभं चैव सेनेशविहगेश्वरौ ॥११॥
अनन्तप्रमुखान् सर्वान् समादायाज्ञया हरेः
लोकसंरक्षणार्थाय लक्ष्मीर्भूम्यां मनो दधौ ॥१२॥
अथ मे कर्षतः क्षेत्रं लांगलादुत्थिता मया
क्षेत्रं शोधयता लब्धा नाम्ना सीतेति विश्रुता ॥१३॥

भूतलादुत्थिता सा तु व्यवर्धत ममात्मजा
एवं जनकराजेन सीताया जन्म भाषितम् ॥१४॥
तथैव गोदा तुलसीवनभूमौ तथाजनि
तस्मिन् खनित्रवक्रेण विष्णुचित्ते महात्मनि ॥१५॥

तुलसीवृक्षमूलस्य खननं च प्रकुर्वति
तां दृष्ट्वा विस्मयाद्बालां विष्णुचित्तः प्रहर्षितः ॥१६॥

आदाय गृहमागम्य गोदां कृत्वा स्वपुत्रिकाम्
गोदेति नामकरणं चकार दुहितुस्तदा ॥१७॥

सिद्धानां शरदां कलावपगमे वर्षे नळाख्ये रवौ
याते कर्कटकं विधावुपचिते षष्ठेऽहनि श्रीमति
नक्षत्रेऽर्यमदैवते क्षितिभुवो वारे चतुर्थ्यां तिथौ
गोदा प्रादुरभूदचिंत्यमहिमा श्रीविष्णुचित्तात्मजा ॥१८॥

लालिता पोषिता नित्यं पितृभ्यां प्रेमपूर्वकम्
ववृधे बालिका गोदा पित्रोरानन्ददायिनी ॥१९॥
बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धा सदाचारसमाश्रया
वैराग्यज्ञानभक्तीनां सीमाभूमिर्बभूव सा ॥२०॥

अलंकारप्रिया बाला तस्य ताः पुष्पमालिकाः
जनकाज्ञातवृत्तान्ता सा धम्मिल्ले दधौ रहः ॥२१॥

कदाचिद्विष्णुचित्तोऽथ गोदायास्तद्विचेष्टितम्
विलोक्य भीतोऽप्यकृतकोपो दुहितृवत्सलः ॥२२॥

तास्ततो विष्णवे तत्र नार्पयामास मालिकाः
स्वप्ने प्रसन्नो भगवान् भट्टनाथं वचोऽब्रवीत् ॥२३॥

गोदयैव धृता मालास्सुगन्धा मे ह्यतिप्रियाः
धृतपूर्वास्तयैवैता मालिकास्सम्यर्गपय ॥२४॥

आमुक्तमाल्यदा नाम तस्यास्तेनाभवद्भुवि
ज्ञानभक्त्यादयस्तस्या गुणा ववृधिरेऽधिकम् ॥२५॥

पतिसंयोगसुलभं गोदाया यद्वयःशुभम्
दृष्ट्वा तदा विष्णुचित्तः चिन्तामाप दुरत्ययाम् ॥२६॥

तं व्याकुलान्तःकरणं विलोक्य पितरं तदा
व्याजहार शुभं वाक्यं गोदादेवी हरिप्रिया ॥२७॥
भगवन्तं विना नान्यं वृणेऽभीष्टं पितस्सती
मा शोकं कुरु धर्मज्ञ मदर्थं रक्षको हरिः ॥२८॥

तच्छ्रुत्वा वचनं तस्यास्सन्तुष्टो विष्णुचित्तकः
गोदां विलोक्यार्द्रदृशा व्याजहार शुभं वचः ॥२९॥

अष्टोत्तरशतं धाम्नामस्त्यर्चारूपिणो हरेः
भुवि यद्वैभवं श्रुत्वा पुंसां मुक्तिः करे स्थिता ॥३०॥

विष्णुनामपदान्येवं विष्णुचित्ते विवृण्वति
मधुराधीशकृष्णस्य वृत्तं श्रुत्वातिहर्षिता ॥३१॥

ततस्सुन्दरराजस्य चरितं शृण्वती मुदा
उदारपुलकांकूरमुवाह सुतनुस्तनौ ॥३२॥

वेंकटाद्रिपतेर्विष्णोः कथाकर्णनकर्मणा
रमणीये मुखे तस्याः विकासोऽभूद्विजृम्भितः ॥३३॥

श्रीमतो रङ्गराजस्य शृण्वती महिमोदयं
आधत्तामन्दमानन्दमरविन्ददलेक्षणा ॥३४॥

एवं निशम्य सर्वेषां हरीणां वैभवं तदा
भट्टनाथमुखात्सर्वं गोदानन्दमवाप सा ॥३५॥

अष्टोत्तरशतस्थानस्थितार्चरूपिणस्तदा
ता विष्णुमूर्तयस्सर्वा भट्टनाथेन संस्तुताः ॥३६॥

गोदास्वयंवरे शीघ्रं गोदोद्वाहाभिकांक्षिणः
स्वकीयदिव्यलावण्ययौवनाद्यभिसंयुताः ॥३७॥

श्रीरङ्गेशादयो देवा धन्विमङ्गलमागताः
रङ्गेशादींस्ततस्सर्वान् गोदादेवी विलोक्य तान् ॥३८॥

तन्मध्ये सुमहात्मानं तं विलोक्य महौजसम्
रङ्गेशं सुन्दरवरं वरयामास सुन्दरी ॥३९॥

भट्टनाथेन हरयः तेन संपूजितास्ततः
संप्रेषिताश्च ते सर्वे स्वं स्वं स्थानं प्रपेदिरे ॥४०॥

स्वलावण्यादिमहिमासम्पद्धिस्सादरं मुहुः
गोदां सम्मोहयित्वाशु रङ्गेशो रङ्गमभ्यगात् ॥४१॥

गोदा रङ्गेश्वरं देवं मत्वा स्वाभिमतं वरम्
ध्यायन्ती सततं तस्थौ तमेवानन्यमानसा ॥४२॥

ರಙ್ಘೇಶಾಗಮನಾಭಾವಾತ್ಸಾ ಗೋದಾ ವಿರಹಾತುರಾ
ಗೋಪಿಕಾ ಕೃಷ್ಣವಿರಹಾಢಥಾತಪ್ಯಂತ ಭೂರಶಃ ॥೪೩॥

ರಙ್ಘೇಶಲಗ್ನಹೃದಯಾ ಹೃತಪ್ಯತ ದಿವಾನಿಶಮ್
ಜಿತನಿಧ್ರಾ ಜಿತಾಹಾರಾ ರಾಧಿಕೇವ ಸಮಾಸ್ಥಿತಾ ॥೪೪॥

ಪಿತಾ ದುಹಿತರಂ ವೀಕ್ಷ್ಯ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತೋ ಽ ಪ್ಯತಪ್ಯತ
ರಙ್ಘೇಶೋ ಭಗವಾನ್ದೇವೋ ಗೋದಾಯಾಸ್ಸದೃಶಃ ಪತಿಃ ॥೪೫॥

ಕಥಂ ಮಹದಿದಂ ಕಾರ್ಯಂ ತಸ್ಯಾಸ್ತದ್ ಘಟತೇಽಧುನಾ
ಬ್ರಹ್ಮೇಶಸನಕಾದೀನಾಂ ಯೋಗಿನಾಮಪ್ಯಗೋಚರಃ ॥೪೬॥

ವೇದಾನ್ತವೇದೋ ಭಗವಾನಯಂ ನಾರಾಯಣಃ ಪರಃ
ಅನನ್ತಕೋಟಿಬ್ರಹ್ಮಾಣ್ಡನಾಯಕಶ್ಚ ಶ್ರಿಯಃಪತಿಃ ॥೪೭॥

ಕ್ಷುಧ್ರೋ ದರಿಧ್ರೋ ದುರ್ಮಾನೀತ್ವಹಂ ತ್ವಾರಾಮಕಾರಕಃ
ಕ್ವಾಸಾವತ್ಯನ್ತಪಾಪಿಷ್ಟಃ ಕ್ವಚ ಶ್ರೀರಙ್ಘನಾಯಕಃ ॥೪೮॥

ವರಂ ಸಮೀಚೀನತರಮಕಾಮಯತ ಮೇ ಸುತಾ
ತಯೋವೈವಾಹಿಕಂ ಕಾರ್ಯಂ ಶ್ರೀರಙ್ಘೇಶ್ವರಗೋದಯೋಃ ॥೪೯॥

ಕೇನೋಪಾಯೇನ ತತ್ಸಾಧ್ಯಮಿತಿಚಿನ್ತಾಪರೋಽಭವತ್
ಪ್ರವ್ಯಾಕುಲಾನ್ತಃಕರಣೋ ಭದ್ರನಾಥಸ್ತದಾನಘಃ ॥೫೦॥

ತಮೇವ ಶರಣಂ ಗತ್ವಾ ಸುಖ್ವಾಪಾಕೃತಭೋಜನಃ
ಸ್ವಪ್ನೇ ಪ್ರಸನ್ನೋ ಭಗವಾನ್ ಭದ್ರನಾಥಸ್ಯ ರಙ್ಘರಾಟ್ ॥೫೧॥

स त्वं श्वशुर सर्वज्ञ ! किमर्थं परितप्यसे
तूर्णं दुहितरं गोदां समादायार्य सांप्रतम् ॥५२॥

मम रङ्गं समायाहि महता वैभवेन च
सर्वेषां पश्यतां शीघ्रं गोदाया दुहितुस्तव ॥५३॥

करिष्याम्यहमेवाद्य पाणिग्रहणमङ्गळम्
ततस्स्वप्नात्समुत्थाय भट्टनाथस्सविस्मयः ॥५४॥

दुहित्रे स्वप्नवृत्तान्तं सर्वं सम्यङ्निवेद्य तम्
सन्तुष्टो निर्भरस्तस्थौ तां सुतां लालयंस्तदा ॥५५॥

अतिप्रियतमं सत्यं तन्निशम्य पितुर्वचः
अकरोद् भगवत्प्रीत्यै धनुर्मासव्रतोत्तमम् ॥५६॥

सा लोकरक्षणार्थाय गोदादेवी यतव्रता
हेमन्ते प्रथमे मासि नन्दव्रजकुमारिकाः ॥५७॥

चेरुहविष्यं भुञ्जानाः कात्यायन्यर्चनव्रतम्
इति चैवं यथा चक्रुः प्रपन्ना गोपिकास्त्रियः ॥५८॥

धनुर्मासव्रतं गोदा तथैव भगवत्परा
स्ववेश्मनि प्रतिष्ठाप्य तं सुन्दरवरं हरिम् ॥५९॥

रङ्गेशं पूजयामास विधिना नियतव्रता
ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय रङ्गरङ्गेति भाषिणी ॥६०॥

ಸ್ನಾತ್ವಾ ಶುಕ್ಲಾಮ್ಬರಧರಾ ಹ್ಯूर्ಧ್ವಪುण्ड್ರधरा शुभा
पीतांबरैण रङ्गेशं समलंकृत्य भूषणैः ॥६१॥

गंधैः पुष्पैश्च धूपैश्च दीपैर्नीराजनैस्तथा
सम्यक्संपूज्य विधिवद् गोदा हरिपरायणा ॥६२॥

मुद्गान्नं शर्कराज्यादि संप्लुतं फलसंयुतम्
नैवेद्यं विष्णवे सम्यक्समर्प्यात्यन्तभक्तिः ॥६३॥

दत्त्वा कर्पूरताम्बूलं नीराजनमनुत्तमम्
गाथां मनोहरामेकां कृत्वा द्राविडभाषया ॥६४॥

तां समर्प्य च पूजान्ते पुनर्नीराजनं ददौ
ततः प्रदक्षिणं कृत्वा रङ्गेशं प्रणिपत्य तम् ॥६५॥

कृताञ्जलिपुटा भक्त्या प्रार्थयामास निश्चला
रंगेश करुणासिन्धो मत्पाणिग्रहणं कुरु ॥६६॥

त्वां विनान्यं न जानामि सत्यं वच्मि नमोऽस्तुते
एवं सम्प्रार्थ्य सा नित्यं स्वमनोभीष्टमुत्तमम् ॥६७॥

तदीयाराधनं चक्रे भगवत्प्रीतयेऽनिशम्
भुक्त्वैकवारं नैवेद्यं हविष्यं नियतव्रता ॥६८॥

दृढभक्तियुता गोदा भूशया ब्रह्मचारिणी
रंगेशलग्नहृदया राधिकैव समास्थिता ॥६९॥

मासमेकं चरित्वैवमेतद्ब्रतमनुत्तमं
सा सम्यगनुभूयार्थं श्रीमद्भागवतस्थितम् ॥७०॥

प्रबन्धद्वितयं चक्रे सर्वलोकामृतप्रदम्
दिव्यप्रबन्धस्तत्रैको लक्ष्मीव्रताभिधो महान् ॥७१॥

धनुर्मासोत्सवपरः त्रिंशद् गाथाविराजितः
गोदास्तवाभिधस्तत्र द्वितीयः परिकीर्तितः ॥७२॥

त्रिचत्वारिंशदधिकं गाथानां शतमत्र हि
संस्तुतानि तयाष्टौ च विष्णुस्थानानि भूतले ॥७३॥

रङ्गं कृष्णपुरं च धन्विनगरं पाण्डुरवनाद्रिर्महान्
क्षीराब्धिर्वृषभूधरश्च मधुरा नन्दव्रजश्चोत्तरे
अष्टौ ते समभिष्टुता भगवतः श्रीगोदया भक्तिः
तानेवं प्रतिवासरं पठति यः श्रीमान्स भूयान्नरः ॥७४॥

त्रिंशद् गाथायुतं दिव्यं प्रबंधं विदधे तदा
तत्समाप्तिदिने रंगनायकस्सहसा तदा ॥७५॥

स्वप्ने प्रसन्नो भगवान् गोदादेव्याः श्रियःपतिः
व्याजहार शुभं वाक्यं मन्दस्मितमुखस्स ताम् ॥७६॥

परितुष्टोऽस्मि भद्रं ते स्तोत्रेणानेन बालिके
अर्चनेन विशेषेण धनुर्मासि कृतेन च ॥७७॥

त्वत्पाणिग्रहणं शीघ्रं करिष्यामि न संशयः
इत्युक्त्वा सर्वभोगांश्च गोदायै प्रददौ हरिः ॥७८॥

तन्मासान्तदिने गोदा सर्वभोगसमन्विता
रंगेशेनाखिलान् भोगान् बुभुजे हरिणा सह ॥७९॥
भोगीति नाम तस्यासीत् दिवसस्य तदानघ
यस्मिन्दिने सर्वभोगान् श्रीगोदा बुभुजे ततः ॥८०॥

भूम्यास्तले शायिनी सा निराहारा यतव्रता
धनुर्मासे सुसंपूज्य रंगेशं राधिका यथा ॥८१॥

तदेकहृदया तस्थौ श्रीकृष्णविरहातुरा
तया संपूजितस्सम्यक् गोदया रङ्गराट् तदा ॥८२॥

धनुर्मासेऽन्त्यदिवसे प्रत्यक्षमगमद्धरिः
गोदाविवाहदिवसं तमित्याहुर्मनीषिणः ॥८३॥

विधाय मङ्गलस्नानं बन्धुभिस्सह सादरम्
उत्सवं कारयेत्तत्र सर्वभोगसमृद्धये ॥८४॥

ततस्स्वप्नात्समुत्थाय गोदा सन्तुष्टमानसा
पित्रे निवेद्य तत्सर्वं निश्चला सुखमास्थिता ॥८५॥

ततो रंगेश्वरः श्रीमान् स्वश्रीरंगाधिकारिणः
इत्युवाच प्रवालोष्ठस्फुरद्दशनसुप्रभः ॥८६॥

मदीयैर्मङ्गलैर्वाद्यैः सकलैः छत्रचामरैः
नवरत्नमयीं दिव्यां मदीयां शिबिकां पराम् ॥८७॥

आदाय धन्विनगरं सम्प्राप्यात्यन्तवैभवैः
विष्णुचित्तसुतां गोदामानयध्वं ममान्तिकम् ॥८८॥

अङ्गीकृत्याञ्जसा सर्वे रंगेशाज्ञां त्वरान्विताः
धन्विनव्यपुरं जग्मुः गोदानयनकारणात् ॥८९॥

विष्णुचित्ताय तत्सर्वं तस्मै सम्यगबोधयन्
तेषां तद्वचनं श्रुत्वा महत्कर्णामृतं च सः ॥९०॥

विस्मितस्संप्रहृष्टोऽथ तान्सर्वान्समपूजयत्
श्रीधन्विनव्यपुरनाथाय तत्सर्वं विष्णवेऽखिलम् ॥९१॥

विज्ञाप्य सादरं भक्त्या तेनानुज्ञापितस्तदा
ततः श्रीरङ्गगमने चकार मतिमान्मतिम् ॥९२॥

वल्लभाय स्वशिष्याय गोदोद्वाहं च शंसितुम्
भूपाय प्राहिणोत् शिष्यान् भट्टेशो मधुरां पुरीम् ॥९३॥

प्रगृह्य शिरसा राजा गुरोराज्ञामलंघिताम्
धन्विनव्यपुरं प्राप चतुरंगबलान्वितः ॥९४॥

अनन्या राघवेणाहं भास्करेण प्रभा यथा
गोदादेवी तथैवासीत् पातिव्रत्यपरायणा ॥९५॥

सर्वलोकेश्वरस्यैवं रङ्गेशस्य प्रिया सती
नोचितं दृष्टिपतनं तदन्यपुरुषस्य हि ॥१६॥

इत्येवं सम्यगालोच्य भट्टनाथो महामतिः
शिबिकां तां समारोप्य गोदां दुहितरं तदा ॥१७॥

पीताम्बरेण संच्छाद्य सुदृढं शिबिकां बहिः
महता वैभवेनैव रङ्गेशच्छत्रचामरैः ॥१८॥

राजा वल्लभदेवेन तत्रत्यैर्निखिलैर्जनैः
भेरीमृदङ्गनादैश्च जयशब्दैश्च वन्दिनाम् ॥१९॥

प्रतस्थे सहसा धीमान् श्रीरङ्गं प्रति सादरम्
धन्विमङ्गलमारभ्य चाश्रीरङ्गं समन्ततः ॥२००॥

सुपुष्पायमानैश्च निवासस्थानमण्डपैः
तन्मार्गं सहसा सम्यगलंकारं प्रचक्रिरे ॥२०१॥

वैकुण्ठमार्गवद्भङ्गमार्गस्तेनाभवत्तदा
अयं रङ्गेश्वरो देवो विष्णुचित्तसुतामिमाम् ॥२०२॥

कथं करोति मनुजां पाणिग्रहणमद्भुतम्
इति तद् द्रष्टुकामास्ते विस्मयाविष्टमानसाः ॥२०३॥

श्रीरंगं निखिला जग्मुः चोलपाण्ड्यादिमानवाः
श्रीरङ्गनगरं सर्वैर्जनैरापूरितं बभौ
नित्यमुक्तसमाकीर्णं वैकुण्ठनगरं यथा ॥२०४॥

रंगेशपाणिग्रहणत्वस्या श्रीहरिप्रिया
कृताञ्जलिपुटा भक्त्या चिन्तयन्ती तमेव सा ॥१०५॥

श्रीगोदा शिबिकारूढा वैष्णवैः कृतमङ्गला
महता वैभवेनैव देशिकानुज्ञया तदा ॥१०६॥

निचुलानगरात्पूर्णे प्रतस्थे रङ्गमुत्तमम्
श्रीवैष्णवाः पठन्तोऽग्रे प्रबन्धान् भगवत्परान् ॥१०७॥

अन्योन्याबद्धहस्ताश्च निर्ययुश्शुभ्रवाससः ॥१०८॥

तस्याः पार्श्वद्वये देव्याः उभौ भट्टेशवल्लभौ
विरेजतुर्महात्मानौ गोदासंरक्षणोद्यतौ ॥१०९॥

शिबिकायास्ततःपश्चात्कुर्वन्तः स्वस्तिवाचनम्
द्विजसंघाश्च शतशो रवेण महता तदा ॥११०॥

ततस्संकीर्तनपरा ब्राह्मणा मधुरस्वराः
गाननिर्जितगन्धर्वाः ययुर्भागवतास्ततः ॥१११॥

वेत्रहस्ताः प्रदृश्यन्ते शतशोऽथ सहस्रशः
शिबिकायाश्चतुर्दिक्षु सुवस्त्राश्चारुभूषणाः ॥११२॥

वाचामगोचरेणैव वैभवेन महत्यसौ
विवेश रङ्गनगरं सप्तप्राकारशोभितम् ॥११३॥

विचित्रतोरणवती विचित्रध्वजमालिनी
विचित्रचित्रदीपालिचित्रवीथी विराजते ॥११४॥

सा सप्तावरणान्यत्र प्रदक्षिणमथाकरोत्
हेमाद्रिशिखराभानि चित्रसौधानि ताः स्त्रियः ॥११५॥

निर्जितामरसौन्दर्याः शिञ्जन्मञ्जीरभूषणाः
समारुह्याथ शतशो गोदादर्शनकौतुकाः ॥११६॥

ववृषुः पुष्पवर्षाणि गोदायाः शिबिकोपरि
सौधानि गोपुराण्याशु प्राकारान्मण्डपान् जनाः ॥११७॥

आरुह्य तस्थुस्ते सर्वे तदुत्सव दिदृक्षवः
तत्सर्वं जनसम्पूर्णमदृश्यत महाद्भुतम् ॥११८॥

एवं प्रदक्षिणं कृत्वा तत्रावरणसप्तकम्
आससादाञ्जसा गोदा श्रीमच्चन्दनमण्डपम् ॥११९॥

औत्सवो भगवांस्तत्र श्रीसुन्दरवराभिधः
विधाय मङ्गलस्नानं सर्वालंकारशोभितः ॥१२०॥

पुण्याहवाचनं कृत्वा चांकुरारोपणं तथा
विधिज्ञैर्ब्राह्मणैस्साकं वैदवेदान्तपारगैः ॥१२१॥

गोदागमनमाकांक्षन् तस्थौ तत्र स मण्डपे
समागतां स तां गोदां रङ्गेशो वीक्ष्य हर्षितः ॥१२२॥

सुमुहूर्ते सुलग्ने च द्विजदेवाग्निसन्निधौ
चकार पाणिग्रहणं गोदादेव्याः श्रियःपतिः ॥१२३॥

विवाहम् शेषहोमान्तं विधिजैर्विप्रसत्तमैः
निर्वर्त्य विधिवत्सम्यग्विप्राशीः कृतमङ्गळः ॥१२४॥

प्रहर्षमतुलं प्राप श्रीसुन्दरवरस्तदा
रङ्गेशपाणिग्रहणात् गोदा परमहर्षिता ॥१२५॥

एवं स्वयंवरे गोदां वरणस्रक्करां तदा
रङ्गेशः प्रीतितः स्निग्धां दृष्ट्वा तां निकटे स्थितः ॥१२६॥

तया च पश्यतां तेषां वरणस्रग्वृतोऽभवत्
दृष्ट्वाथ विष्णुचित्तोऽपि वृतं श्रीरङ्गनायकम् ॥१२७॥

प्रेम्णा प्रत्युज्जगामाथ हृष्टश्च प्रणनाम च
पूजयामास चार्घ्यादिमधुपर्कादिभिर्हरिम् ॥१२८॥

सभार्यस्तमलंकृत्य वस्त्राभरणधेनुभिः
गन्धपुष्पाक्षतैः पीतैः उपवीतादिशोभितम् ॥१२९॥

पाणिग्रहविधानेन गोदाहस्तं च धारयन्
तस्मै परात्मने रङ्गनाथाय करमादरात् ॥१३०॥

तस्यास्समर्पयामास गोदायाः समलंकृतम्
मङ्गलाशासनैर्वेदपुराणै ऋषिकल्पितैः ॥१३१॥

तां च भूम्यंशसम्भूतां तस्मैत्वेवं समार्पयत्
ततश्चाग्निं प्रतिष्ठाप्य हावयामास वैष्णवैः ॥१३२॥

अग्नेस्समीपे गोदायाः पाणिभ्यां लाजहोमकम्
कारयित्वा रङ्गनाथः ब्राह्मणैश्च पुरस्कृतः ॥१३३॥

गोदां नवोढां संगृह्य भूषितां भूषणोत्तमैः
अगादग्रे स्वयं गोदा स्वयं पश्चाच्चलन् हरिः ॥१३४॥

सप्तप्रदक्षिणं कृत्वा मुमोद सह भार्यया
विष्णुचित्तो महायोगी दैवतैस्सह पूजितैः ॥१३५॥

कासाराद्यैर्योगिमुख्यैः विवाहं द्रष्टुमागतैः
तमनुज्ञाप्य संपूज्य भूषणादिभिरुज्ज्वलैः ॥१३६॥

रङ्गनाथं तन्निलयं प्रेषयामास गोदया
शेषतल्पे शयानं तं रङ्गेशं सेवितुं तदा ॥१३७॥

इयेष भक्त्या सा गोदा सत्वरं वरवर्णिनी
सर्वेषां पश्यतां तस्मात् गोदा चन्दनमण्डपात् ॥१३८॥

सुमुहूर्ते विनिर्गत्य प्रविश्यान्तःपुरं तदा
विधाय प्राञ्जलिर्भूत्वा तद्विमानप्रदक्षिणम् ॥१३९॥

ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಹಸಾ ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸನ್ನಿಧಿಂ ರङ್ಗಶಾಯಿನಃ
ಶೌಷತಲ್ಪೇ ಶಾಯಾನಂ ತಮಪश्यद्रङ्गशायिनम् ॥೧೪೦॥

ಲಾವಣ್ಯಂ ಯತ್ತದೇವಾಢ್ವಂ ರङ್ಗೇಶಸ್ಯ ಮಹಾಬ್ಧುತಮ್
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ದೃಷ್ಟ್ವಾಽಸಕೃತ್ಸಮ್ಯಗನುಭೂಯಾನುಭೂಯ ಸಾ ॥೧೪೧॥

ಶೌಷತಲ್ಪಂ ಸಮಾರುಹ್ಯ ತತ್ಪಾದಾಬ್ಜಸಮೀಪಗಾ
ನಾದೃश्यत ತದಾ ದೇವೀ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಪश्यತಾಂ ಸತಾಮ್ ॥೧೪೨॥

ತಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾಶ್ಚರ್ಯಮತುಲಂ ವಿस्ಮಯಂ ಪರಮಂ ಯಯುಃ
ವಿष्णुचित्तೌ ವಲ್ಲಭಶ್ಚ ತೌ ಸರ್ವೌ ಪುರವಾಸಿನಃ ॥೧೪೩॥

ಶ್ರೀಭೂಮಿನೀಲಾಗೌದಾಭಿಃ ಸ ತತ್ರ ರಮಿತಸ್ತದಾ
ಶಯಾನೌ ಭೌಗಿಶಯನೌ ತಸ್ಥೌ ಮುಕ್ತಿಪ್ರದೌ ನೃಣಾಮ್ ॥೧೪೪॥

ಅङ್ಗೀಕೃತ್ಯಾಥ ತಾಂ ದೇವೀಂ ಭಗವಾನ್ ರङ್ಗರಾಟ್ ತದಾ
ವಿष्णुचित्तಂ ಸಮಾಹೃಯ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶೃण्वತಾಂ ತದಾ ॥೧೪೫॥

ಇತ್ಯುವಾಚ ಪ್ರವಾಱೌಷಸ್ಫುರದೃಶಾನಸುಪ್ರಭಃ
ಸಮುದ್ರರಾಜವನ್ಮೇಢ್ವ ಶ್ವಶುರೋಽಭೂದ್ ಭವಾನ್ ಕಿಲ ॥೧೪೬॥

ತೀರ್ಥಂ ಪ್ರಸಾದಂ ಮಾಲಾಂ ಚ ಶಠಕೌಪಂ ಚ ಸಾದರಮ್
ದಾಪಯಿತ್ವಾರ್ಚಕೈಸ್ಸಮ್ಯಕ್ ಶ್ವಶುರಾಯ ಸ ರङ್ಗರಾಟ್ ॥೧೪೭॥

ದ್ವಿಪಟಂ ಹಾಟಕಮಯಮಾಚ್ಛಾಢ್ವಾತ್ಯನ್ತಸಂಭ್ರಮಾತ್
ವಟಪತ್ರಶಯಾನಾಯ ಪೂರ್ವಬ್ಧನ್ವಿಮङ್ಗಲೌ ॥೧೪೮॥

श्रीपुष्पतुलसीमालाकैकर्यं प्रतिवासरम्
कुर्वंस्तत्रैव भट्टार्यं सुखमास्व निरन्तरम् ॥१४९॥

इत्युक्त्वा भट्टनाथार्यं तदा प्रास्थापयद्धरिः
कृत्वा विवाहं भट्टार्यो गोदां संस्थाप्य तां हरौ ॥१५०॥

विषादप्रीतियुक्तात्मा तेन संप्रेषितस्तदा
राजा वल्लभदेवेन चतुरङ्गबलैस्सह ॥१५१॥

धन्विनव्यपुरं प्राप्य पूर्ववत्सुखमास्थितः
ततो वल्लभराजोऽपि भट्टार्यं देशिकोत्तमम् ॥१५२॥

तं धन्विमङ्गले सम्यक् प्रतिष्ठाप्य महौजसम्
तेनानुज्ञापितो धीमान् प्रययौ मधुरां पुरीम् ॥१५३॥

विष्णुचित्तो महाभागः श्वशुरो रङ्गभूपतेः
तत्कैकर्यं सदा कुर्वंस्तस्थौ दास्यैकजीवनः ॥१५४॥

वटपत्रशयानाय पूर्ववद्धन्विमङ्गले
गोदारङ्गेशकल्याणं ये कुर्वन्ति स्ववेश्मनि ॥१५५॥

तेषां च नित्यकल्याणं भविष्यत्यनिशं ध्रुवम्
कल्याणं ये प्रकुर्वन्ति गोदाकल्याणवासरे ॥१५६॥

कल्याणसहितास्सर्वे भवेयुस्सर्वदा नराः
श्रीभोगिदिवसे ये तु गोदारङ्गेशयोस्तदा ॥१५७॥

ಸಮ್ಯಗ್ವಿವಾಹಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಸಮ್ಪನ್ನಾಸ್ತೇಽನಿಶಂ ಭುವಿ
ವಿಷ್ಣುಕಾಲಯೇ ಗೃಹೇ ವಾಪಿ ಗೋದಾಕಲ್ಯಾಣಮುತ್ತಮಮ್ ॥೧೫೮॥

ಯೇ ಸೇವಂತೋ ಮಹಾತ್ಮಾನಃ ಶ್ರೀಮಂತಸ್ತೇ ಸದಾ ಭುವಿ
ದೇಹಾಂತೋ ಚ ತಥಾ ವಿಷ್ಣೋಃ ಸಾಯುಜ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ನುವಂತಿ ಹಿ ॥೧೫೯॥

ಗೋದಾಚರಿತ್ರಂ ಸುಮಹದ್ವಿಚಿತ್ರಂ ಸಮಸ್ತಸನ್ಮಙ್ಗಲಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಮ್
ಶೃಣ್ವಂತಿ ಯೇ ಭಕ್ತಿಯುತಾಃ ಪಠಂತಿ ಸನ್ಮಙ್ಗಲಾಸ್ತೇ ಸತತಂ ಭವೇಯುಃ ॥೧೬೦॥

ಸ್ವೋಚ್ಛಿಷ್ಟಮಾಲಿಕಾಬಂಧಗಂಧ ಬಂಧುರಜಿಷ್ಣಾವೇ
ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತತನೂಜಾಯೈ ಗೋದಾಯೈ ನಿಯಮಙ್ಗಲಮ್ ॥೧೬೧॥

Jananyacharya Indological Research Foundation

#116, Sreesanudasa Nilayam, 15th Cross, AECS Layout, Sanjaynagar, RMV
2nd Stage, Bengaluru 560 094, India. Hand Phone : 098450 13393
email : ayeenarasimhan@gmail.com, URL : www.srivaishnavan.com

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

೧. ಆಯಿ ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯರು - ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು (ಕನ್ನಡ)
೨. ಆಯಿ ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯರು - ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು (ತಮಿಳು)
೩. ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯಮ್ - ಮೂಲಪಾಠ (ಕನ್ನಡ)
೪. ಗುರುಪರಂಪರಾ ತನುಮ್ (ಸಂಸ್ಕೃತ)
೫. ಯತೀಂದ್ರ ಪ್ರವಣ ಪ್ರಭಾವಮ್ (ಕನ್ನಡ)
೬. ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯಮ್ - ಆಯಿ ಜನನ್ಯಾಚಾರ್ಯರ್ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ (ತಮಿಳು)
೭. ವಾಕ್ಯ ಗುರುಪರಂಪರಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ (ಕನ್ನಡ)
೮. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ - ದ್ರಾವಿಡ-ಸಂಸ್ಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಹಿತ (ಕನ್ನಡ)
೯. ಶ್ರೀ ಆಂಡಾಳ್ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ (ಕನ್ನಡ/ಸಂಸ್ಕೃತ)

ಬರಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಅರುಳಿಚ್ಚೆಯಲ್ ರಹಸ್ಯಮ್ (ಕನ್ನಡ)
೨. ಸಪ್ತಗಾಡೈ - ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಡನೆ (ಕನ್ನಡ)
೩. ಜ್ಞಾನಸಾರ ಪ್ರಮೇಯಸಾರ - ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಡನೆ (ಕನ್ನಡ)
೪. ವಿರೋಧಿ ಪರಿಹಾರಂಗಳ್ (ಕನ್ನಡ)
೫. ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುವೊಳಿ - ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ವಿವರಣೆಯೊಡನೆ (ಕನ್ನಡ)
೬. ಗುರುಪರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವಮ್ (ಕನ್ನಡ)
೭. ವಾರ್ತಾಮಾಲೈ - ವಿವರಣೆಯೊಡನೆ (ಕನ್ನಡ)
೮. ತಿರುಮಾಲೈ - ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಡನೆ (ಕನ್ನಡ)

ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು - ಮೇಲುಕೋಟೆ